

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

28. ŘÍJNA 2012

Z obsahu:

**Výročí zahájení
2. vatikánského koncilu**
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
10. října 2012
- strana 2 -

**Čemu dnes věří
mnoho katolíků**
Heinz-Lothar Barth
- strana 4 -

Knihovnička
- strana 5 -

Komunistické bezbožectví
Grzegorz Kucharczyk
- strana 6 -

**„Kdyby hospodář
věděl...“**
- strana 6 -

Nechci za muže zbabělce!
Příběh rumunského
pastora Richarda Wurm-
branda a jeho manželky
- strana 8 -

**Početí a zrození
Antikrista**
Svatá Hildegarda
z Bingenu
- strana 11 -

Carracci Lodovico (1555-1619): Anděl vysvobozuje duše z očistce

Editorial

Kromě vánočních a velikonočních svátků nechali si lidé tohoto světa ve svém kalendáři i listopadové „dušičky“. Mohlo by se zdát, že když se k nám aspoň několikrát do roka připojí také nevěřící většina, že tím přispěje k zachování aspoň něčeho z křesťanských tradic. Ale věc má i své stinné stránky. Povrchní obyčej nevěřících (např. halloween) nabývají takových rozměrů, že v těchto dnech odvádějí pozornost nás křesťanů od našich posvátných povinností. Nedejme se strhnout tímto proudem. První listopadové dny jsou vzácnou příležitostí znovu si uvědomit a opravdu prožít něco zcela jedinečného, totiž velkou skutečnost společenství svatých, naši příslušnost do oné nesmírné Boží rodiny, kterou tvoří trojice a přitom jediná církev: jako církev bojující jsme spojeni i s onou trpící a vítěznou.

Děláme si mnoho starostí s tímto pozemským životem a poněkud lehkomyšlně spoléháme, že to s tím věčným nakonec dobře dopadne. Kdo však čte evangelium opravdu pozorně, ten nemůže přehlédnout skutečnost, že je mnoho povolání, ale málo vyvolání. Protože k poctivému úsilí o věčnou spásu nás může vyprovokovat také častější myšlenka na to, co nás čeká v nebi (ale i vážná obava z věčného zavržení), měli bychom o této skutečnosti rozjímat nejen o svátku Všech svatých, ale den co den, abychom měli stále před očima úžasnou skutečnost našeho věčného cíle. Vždyť náš pozemský život a boj nemá jiný smysl, než abychom si s pomocí milosti a lásky svého Stvořitele vytvářeli ze svěřených hřiven a darů svůj osobitý, co nejdůstojnější a nejbohatší přínos do věčné Boží oslavy, protože jen ona může být základem našeho věčného štěstí.

Všechno to, co zde na zemi i daleko kolem ní můžeme vidět

a obdivovat jako důkaz a obraz Boží stvořitelství a nedostižné velebnosti, je ve skutečnosti jen slabý stín toho díla, které Všemohoucí stvořil v jiném, nekonečně významnějším duchovním světě. Je pro nás zatím nepředstavitelný, ať už jsou to andělské sbory, trůny a mocnosti, nebo také krása a vznešenost naší lidské duše, kterou Bůh vložil do jednoho každého z nás jako základní princip našeho života, nejzákladnější dar a svrchovanou a nedocenitelnou korunu našeho bytí. To, co zde na zemi Ježíše tak přitahuje k jeho zvláště omilostněným duším, nejsou ani tak duše samy o sobě, jako spíše nádherný obraz a podoba jeho milovaného Otce, kterému se připodobňují a který se v nich obdivuhodně zrcadlí díky tomu, že se svému Pánu zcela odevzdaly a že se nechávají vést a formovat jeho Duchem. Největší radostí Božího Syna a bohatou odměnou za všechnu jeho námahu a oběti jsou ony chvíle, kdy může v takových vpravdě posvěcených duších představit svému Otci své dílo, pro které je stvořil. Máme opravdu stále na mysli toto své jedinečné určení? Všimněme si proto jedné důležité součásti naší nebeské blaženosti.

Svatý Jan nám říká: „Milovaní, již nyní jsme děti Boží; ale čím budeme, není ještě zřejmé! Víme však, že mu budeme podobni.“ Tato podobnost s Pánem znamená, že budeme zbaveni všech omezení, která jsou zde na zemi spojena s naší trojrozměrnou tělesností, a budeme požívat netušených vlastností a možností ryze duchovních bytostí. Nemysleme si, že se v nebi ztratíme v nějakém nekonečném davu neznámých stamilionů před Božím trůnem, tak jako zde na zemi při papežské mši. I toho, kdo se zde na zemi cítil zcela osamělý, čekají v nebi toužebně a zcela osobně doslova všichni svatí a blažení jako jeho důvěrně známé

Dokončení na str. 7

Výročí zahájení 2. vatikánského koncilu

Katecheze Benedikta XVI. při generální audienci 10. října 2012

Drazi bratři a sestry, nacházíme se předvečer dne, kdy oslavujeme 50. výročí zahájení 2. vatikánského koncilu a začátek Roku víry. Tuto katechezi bych chtěl zahájit zamyslením – krátkou úvahou – nad velkou církevní událostí, jakou byl 2. vatikánský koncil, událostí, jejímž přímým svědkem jsem byl. Jeví se nám, abych tak řekl, jako velká freska malovaná s velkou složitostí a pestrostí prvků pod vedením Ducha Svatého. A jako před velkým obrazem v této chvíli milosti pokračujeme také dnes v přijímání velkého bohatství a objevujeme jednotlivé úseky, úlomky, detaily.

Blahoslavený Jan Pavel II. na prahu 3. tisíciletí napsal: „Cítím více než kdykoliv jindy povinnost poukázat na Koncil jako na velkou milost, kterou církev obdržela ve 20. století: v něm nabídl bezpečný kompas pro orientaci na cestě stoletím, které začíná.“ (NMI 57) Myslím, že to je výmluvný obraz. Dokumenty 2. vatikánského koncilu, ke kterým je třeba se vrátit, osvobodit je od množství publikací, které místo aby je uváděly ve známost, je zastíňovaly, jsou také pro naši dobu kompasem, který dovoluje loďce církve vyjet na širé moře uprostřed bouří nebo po klidných vlnách, aby bezpečně navigována doplula do cíle.

Dobře si vzpomínám na ono období: byl jsem mladým profesorem fundamentální teologie na univerzitě v Bonnu a byl to kolínský arcibiskup kardinál Frings, pro mne lidský i kněžský opěrný bod, který mě vzal s sebou do Říma jako teologa-poradce; pak jsem byl jmenován jako koncilní peritus. Byla to pro mě jedinečná zkušenost, po veške-

ré horlivosti a nadšení z přípravy jsem mohl vidět živou církev – asi 3 000 koncilních otců ze všech částí světa spojených pod vedením Petrova nástupce, který se odebral do školy Ducha Svatého, pravého motoru Koncilu. Zřídka kdy je v dějinách možno, tak jako tehdy, takřka se dotýkat konkrétně univerzality církve v okamžiku velkého uskutečnění jejího poslání nést evangelium v každé době až na kraj světa. V těchto dnech, pokud znovu spatříte obrazy z otevření velkého sněmu prostřednictvím televize nebo jiných sdělovacích prostředků, budete moci také vy pochopit radost, naději a odvalu, jakou nám všem dala účast na této události světla, které září až do dneška.

V dějinách církve, jak zřejmě víte, předcházely 2. vatikánský koncil mnohé různé koncily. Obyčejně tato velká církevní shromáždění byla svolána, aby definovala základní prvky víry, především aby napravila bludy, které ji vystavovaly nebezpečí. Pomysleme na koncil v Niceji v roce 325, který v protikladu k ariánskému bludu měl zdůraznit jasně božství Ježíše, jednorozrozeného Syna Boha Otce; nebo na onen v Efesu v roce 431, který definoval Marii jako Matku Boží; na onen v Chalcedonu v roce 451, který potvrdil v Kristu dvě přirozenosti, přirozenost božskou a onu lidskou. Abychom postoupili blíže k nám, musíme jmenovat koncil tridentský v 16. století, který vyjasnil základní body katolické nauky vzhledem k protestantské reformaci; nebo 1. vatikánský koncil, který začal uvažovat o různých tématech, ale měl čas vytvořit jen dva dokumenty,

Dokončení na str. 12

Z cesty do Jeruzaléma, kde bude vrcholit Ježíšovo spásné dílo, zbývá Pánu poslední úsek z Jericha do Davidova města. Ve městě se k němu připojil velký zástup, který ho vyprovází z městské brány. Přidej se k němu, abys nezmeškal poslední zázračné uzdravení, při kterém se spojí Ježíšovo milosrdenství a víra nuzného žebráka.

Jde o nevidoucího chudáka, kterého tu všichni dobře znají jménem. Jeho slepota je zdrojem vši jeho bíd.

Už léta prosí u jerišské brány o almužnu ty, které slyší procházet kolem. Tentokrát však vnímá, že se děje něco mimořádného. Co přivolalo tak velké množství lidí? *Je to Ježíš Nazaretský.* Bartimaios ja-

ko by tušil, že se mu naskytá poslední příležitost setkat se s dobrodincem, od něhož může dostat tu největší almužnu, která by od základu mohla změnit jeho tvrdý osud. Slepce, který zůstává sám ve své temnotě, na nikoho nespolečá. Bere svou šanci do svých rukou: Je-li nablízku Ježíš, jistě zaslechne můj prosebný hlas: *Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!*

Jsou tu však kolem právě takoví, kteří místo aby ho podpořili, ještě ho okřikují, aby mlčel. I v Ježíšově společnosti mohou být lidé, kteří nemají jeho ducha. Nechtějí věnovat pozornost tomuto ubožákovi, prosícímu o smilování, a přitom si nejsou vědomi, že ve skutečnosti jsou raněni ještě horší slepotou než Bartimaios. Tento nebezpečný zákal začíná tím, že zavíráš oči před podstatou a závažností zla. Postupnou ztrátu rozlišovací schopnosti můžeš vnímat jako výhodu, která ti zdánlivě usnadňuje život, až upadneš do nebezpečné duchovní slepoty. Kdo přestal rozlišovat zhoubnou podstatu hříchu, nepocituje potřebu milosti a odpuštění, volání po slitování je mu zcela cizí. Čím méně pak vidíš, jak velice potřebuješ Boha a jeho milosrdenství, tím více vidíš svým zakaleným zrakem jen sebe a své Já. Zatímco tvá duše strádá a touží po světle a smilování, tvoje pýcha ji okřikuje, aby mlčela.

Jaký prospěch můžeš očekávat, jestliže necháš projít kolem sebe božskou moc bez povšimnutí? V čem by ti mohlo být ke škodě, že se dovoláš Pána a setkáš se s tím, který přišel, aby chudým přinesl radostnou zvěst a vrátil slepým zrak? ⁽¹⁾ Vypořádej se rázně se všemi hlasy, které se snaží umlčet volání po smilování. Nerad' se s pýchou, ale s vírou, že tě Ježíš může zbavit i takové nemoci, kterou si ani neuvědomuješ. Až uvidíš jeho pravé světlo, rázem se rozplynou všechny vidiny a preludy, kterých ses dosud držel. Pak teprve uvidíš, jak nicot-

né jsou hodnoty, které jsi dosud pokládal za nepostradatelné.

I když svou prosbu jen zašeptáš, Pán ji uslyší. Pošle za tebou své přátele: *Zavolejte ho!* Přijmi ty, kteří tě chtějí přivést k tvému Dobrodinci, a důvěřuj jim. Odhod' všechny ohledy, obavy a stud a pospěš k Ježíši. Třebaže ho ještě nevidíš, můžeš poznat již z jeho otázky, že se setkáváš s nejvyšší božskou velkodušností: *Co chceš, abych ti učinil?* Je v tvém zájmu, aby sis uvědomil svou nouzi a své potřeby a vyslovil je před Pánem.

Klíč k zázraku

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jdi, tvá víra tě zachránila.

Jestliže se ti zdá, že nevíš, oč bys měl prosit, potřebuješ prohlédnout: *Pane, ať vidím.* Cítíš-li nespokojenost, nepokoj, rozpolcenost, je to proto, že nevidíš správně. *Pane, ať vidím.* Jestliže se ti zdá, že ti všichni jen křivdí, že tě neprávem přehlížejí, není to také tím, že je vidíš ve špatném světle? *Pane, ať vidím!* Jestliže ti připadá, že to, co od tebe požaduje Bůh skrze církve, je přehnané nebo zbytečné, dříve než se odvážíš to odmítnout, pros o osvětlení: *Pane, ať vidím!* Jestliže nevíš, jak se správně rozhodnout, vypros si nejdříve potřebné světlo: *Pane, ať vidím!* Čím větší je tvoje přesvědčení, že víš lépe než jiní, co je třeba dělat a jak je třeba uspořádat věci, tím více pros Spasitele: *Pane, ať vidím!* Když se ti zdá, že se už všechno hroutí, že nevíš, jak dál, obrať se na Ježíše s pokornou prosbou: *Pane, ať vidím!*

Abys posílil svou důvěru, věnuj pozornost slovům, se kterými Pán propouští uzdraveného slepce. Dovídáš se, že míra milosti, které je zapotřebí k tvému uzdravení, nezávisí jen na Ježíšově milosrdné dobrotivosti a všemohoucnosti. Božský divotvůrce chválí onu neochvějnou vytrvalost a rozhodnost, s jakou se slepý žebrák domáhal i v nepříznivém prostředí jeho pozornosti a smilování: *Jdi, zachránila tě tvoje víra.*

V čem spočívá tato víra? V pevném přesvědčení, že Pán ti nejen může, ale opravdu chce pomoci v každé tvé nouzi tím nejlepším způsobem, že *může změnit tvůj osud, jako se mění údolí na jihu země* ⁽²⁾. Tvoje víra je spolehlivým klíčem k jeho nekonečné dobrotě, která je připravená použít i zázračné moci. Přestaň věřit své soběstačnosti a uvěř svému Pánu: *Velkou věc s tebou udělá Hospodin, naplní tě radost.* ⁽³⁾ Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Srov. Lk 4,18; ⁽²⁾ resp. žalm 126;

⁽³⁾ srov. tamtéž.

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 31,7-9

Tak praví Hospodin: „Oslavujte Jakuba, jásejte nad prvním z národů, ať je slyšet váš jásot: Zachránil Hospodin svůj národ, zbytky Izraele! Hle, přivedu je nazpět ze severní země, shromáždím je od končin země; slepí a kulhaví budou mezi nimi, spolu se ženami v naději a nedělkami; veliký zástup bude těch, kteří se sem vrátí. Přicházejí s pláčem, ale útěchou je doprovázím; přivedu je k vodním proudům přímou cestou, na níž neklopýtnou. Stal jsem se totiž Izraeli otcem, Efraim je mým prvorozcem.“

2. čtení – Žid 5,1-6

Každý velekněz je brán z lidu a bývá ustanoven pro lid v jeho záležitostech u Boha, aby podával dary a oběti za hříchy. Protože sám je stejně podroben slabosti, je schopen cítit s chybujícími a bloudícími. A proto musí podávat oběti za hřích sám za sebe jako za ostatní lidi. Nikdo si však nemůže tu důstojnost vzít sám, nýbrž musí být povolán od Boha jako Áron. Tak si ani Kristus nepřisvojil slávu velekněžství sám, ale dal mu ji ten, který mu řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil“, jak říká i na jiném místě: „Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova.“

Evangelium – Mk 10,46-52

Když Ježíš a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák – Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: „Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!“ On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Slepce odpověděl: „Mistře, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila!“ A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.

Čemu dnes věří mnoho katolíků

„Očistec neexistuje, mrtví jsou tak jako tak hned spaseni.“

Katolická nauka o posledních věcech člo- věka, která nás podle zbožného obyčeje církve zajímá právě v měsíci listopadu, nebo by nás alespoň zajímat měla, je dnes vystavena celému přívalu útoků. Tyto útoky přicházejí převážně z vlastních řad. Někteří představitelé církve hlásají své bludy, kterých se lid žádostivě chápe a šíří je pak hlavně skrze média na veřejnosti. Teologické vzdělání se po novinářích nevyžaduje. Každý mluví a píše, co se mu zlíbí. Pokusy bludy vymýtít zůstávají převážně bezvýsledné. To není nic divného, protože těm, kteří se cítí zavázáni duchu doby a jsou zaměřeni proti církevní nauce i širokému publiku, se jejich pozice jeví jako velmi pohodlné.

Uvedeným problémem se zabývá tento článek. List *Die Tagespost* totiž uveřejnil dopis čtenářky, která s odvoláním na jednu nejmenovanou profesorku teologie v Míšni napsala: „Naši mrtví jsou po smrti ihned spaseni. Nepotřebují ani naši modlitbu.“ (22. října 2011)

Takový názor popírá existenci očistce a navíc přinejmenším podporuje teorii o „všeobecné spáse“. Tak a podobně smýšlejí dnes miliony moderních katolíků, které uvádí do omylu převládající scestná teologie.

Jedno i druhé tvrzení podporuje jednoznačně evangelium a katolickým článkům víry. Ne- ní možno je označovat za projev „radostné zvěsti“, která prý „těší stárnoucí a truchlící“. To by byla velmi falešná, ba nebezpečná útěcha, protože může mnoha lidem zabránit v opravdovém obrácení v rozhodujícím okamžiku života. *Jen pravda vás osvobozuje*, říká nám sám Pán. (Jan 8,32)

Nauka o všeobecné spáse (řecky *apokatastasis panton*) byla několikrát odsouzena, počína-

je synodem v Konstantinopoli r. 543, dále pak na 4. lateránském koncilu r. 1215 (*DH 801*). Problém analyzuje kardinál Scheffczyk v knize *Der Glaube der Kirche* a François Reckinger v knize *Všichni, všichni do nebe?* Zde píše: „Na koncilu ve Florencii 1439 se projevil naprostý souhlas na nejvyšší církevní úrovni, který odsoudil nauku o všeobecné spáse jako herezi...“

Anton Ziegenaus objasňuje, proč je teorie o všeobecné spáse neslučitelná s katolickou naukou: „Tato neuvěřitelně vysoká Boží láska neznámá žádnou jistotu o všeobecné spáse, jako by Bůh všechny nakonec přiváděl k dobrému konci. Ona znamená intenzivní Boží úsilí o láskyplnou odpověď člověka. Co však má udělat Bůh, když člověk tuto láskyplnou odpověď neposkytuje, když se kvůli lásce chová naopak lehkomyšlně a lhostejně? Bůh nemůže udělat něco většího, než byla oběť jeho vlastního Syna. Nad tuto oběť neexistuje žádná jiná oběť

za hříchy. (srov. Žid 10,26) Proto označuje tato oběť možnost věčné spásy nebo také věčného zavržení. Měl by snad Bůh kvůli neplodnosti tohoto úsilí upustit od nutnosti pokání a vyslovit všeobecné omilostnění? Pak by ovšem oběť jeho Syna byla naprosto zbytečnou krutostí. Nejvyšší projev Boží lásky zahrnuje současně jak věčnou spásu, tak věčné zavržení.“ (*Die letzten Dinge*, Steyr 1992)

Církevní spisovatel Lactantius († kolem r. 320) napsal: „Vidíš, kam to vede, kdybychom odepřeli Bohu jeho hněv. Nakonec by nevěřil nikdo nebo jen docela málokdo, protože i ti nejzvrhlejší lidé by spoléhali na beztržnost.“ – „Jak se může náboženství udržet bez jakéhokoliv strachu? Tím, čeho se nebojíme, nakonec pohrdáme, čím pohrdáme, to jistě neuctíváme.“ Bázeň před Bohem není v rozporu s příkázáním Boha milovat. Naopak, oba příkazy spolu těsně souvisí: „Všichni musí Boha milovat, ale musí se ho také obá-

vat, poněvadž je Pán... Kdo by při správné bázni nemiloval Otce své duše? Anebo kdo by mohl beztržně pohrdat tím, který má svrchovanou a věčnou moc nade vším?“ (Lactantius: *De ira Dei*)

Na námitku, která se odvolává na slova apoštola, že Bůh chce, aby se všichni lidé zachránili (1 Tim 2,4), říká svatý Augustin: „Musíme se blíže podívat, co to znamená. Všichni lidé totiž zachránění nebudou a dokonce nebude zachráněna většina lidí. To vypadá, jako by se nemělo stát to, co Bůh chce, protože této Boží vůli stojí v cestě lidská vůle. Odpověď, proč všichni lidé nebudou spaseni, zní tedy takto: Protože sami nechtějí.“ (*Augustin ench.* 96) Jelikož Bůh respektuje lidskou vůli, není to proti Božímu řádu, když jsou lidé také zavrženi.

Nauka církve o očistci

Papež Benedikt XII. v roce 1336 vydal encykliku *Benedictus Deus*, ve které definuje, že „duše člověka hned po jeho smrti je uvedena na místo svého budoucího určení v nebi, očistci, nebo v pekle“ (*DH 1000n*). Koncil v Lyonu (r. 1274, *DH 856*) a ve Florencii (r. 1439, *DH 1304*) definovaly nauku o očistci vzhledem ke křesťanům na Východě. Tridentýský koncil tak učinil, aby hájil dogma o očistci proti jeho popírání protestanty: „Katolická církev, poučena Duchem Svátým, na základě Písma svatého a dávné tradice Otců na posvátných koncilech a konečně na základě tohoto ekumenického koncilu učí, že existuje místo očišťování a tam jsou drženy duše, kterým pomáhají přimluvy věřících, především pak blahodárná oběť na oltáři: proto vyzývá koncil biskupy, aby pečlivě dbali o to, aby v předanou a zdravou nauku svatých Otců a posvátných koncilů věřící věři-

ZPUSTOŠENÍ VÍRY

Sekularizace tak zdeformovala dvě generace katolíků, že neznají ani základní modlitby církve. Mnozí vůbec nevědí, jakou hodnotu má mše svatá nebo zpověď. Příčina je v tom, že katecheze buď zcela scházela, nebo byla špatná. To se odráží také ve špatné liturgické praxi. Celé generace postrádají systém, který by podpořil předávání víry. Sekularizace vtrhla jako tsunami a zcela odplavila základní poznání o manželství, rodině, o společném blahu a o tom, co je správné a co chybné. Prohlásil to v latinsky předneseném vystoupení kardinál William Wuerl, arcibiskup ve Washingtonu, na současném synodu.

POZORNOST NESPRÁVNÝM SMĚREM

Kardinál Meisner prohlásil v rámci biskupského synodu před novináři, že se pozornost příliš zaměřuje navenek. Po sebesekularizaci musíme přistoupit k sebeevangelizaci. Ztráta posvátna (entsakralizace) postihla především katolickou liturgii. Liturgie se musí vrátit ke slavení Kristova tajemství, abychom pak venku mohli vydávat o Kristu svědectví. Musíme jít do svého nitra, abychom se stali navenek dynamičtí. Křesťanství se nerozšířilo propagandou, ale „nakažlivým stykem“.

Kath-net

li, zachovávali ji, vyučovali a všude hlásali.“ (DH 1820) Nauka o nutnosti posmrtného očistování dosud nedokonalých duší patří k závazné apoštolské tradici.

Úloha a podstata očiště

Očišťování tak mnoha věřících je proto tak nezbytné, protože nic dosud nedokonalého nemůže patřit na Boha v jeho čistotě a svatosti. Tak to stojí v žalmu 24,3: *Kdo smí vystoupit na horu Páně, stanout na jeho posvátném místě? Ten, kdo má čisté ruce i srdce...* Podobně se vyjadřuje Pán v Horském kázání: *Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.* (Mt 5,8) Že to budou jen oni, vyplývá ze Zjevení sv. Jana: *Nic neposkrvněného však do něho (nebeského Jeruzaléma) nevejde.* Bylo by možno uvést ještě řadu dalších míst z Písma svatého o nezbytnosti úplné čistoty. Lépe je proto již tady na zemi získat co nejvyšší stupeň svatosti skrze odevzdání do Boží vůle a ducha oběti, protože zde mohou věřící svým úsilím dosáhnout dostiučinění a spásy. V očištění je aktivita duše omezena na dostiučinění utrpením. Dosud nedokonalá duše je odkázána na modlitby věřících na zemi a na pomoc církve. Utrpení, které člověk na sebe přijme dobrovolně zde na zemi, je méně bolestné než očišťování v očišcovém ohni!

Dvojí stav duše v očištc

Tyto duše jsou však zcela odevzdány do vůle Boží. Velice trpí pro dosud neočištěné viny, ale ještě větší je jejich nekonečná radost, protože vědí, že budou spaseny a že brzy budou moci žít s Bohem v zástupu svatých.

Krásně tuto skutečnost dvojnásobnosti očištného místa vyjádřil kardinál Charles Journet. „Jak můžeme nyní pochopit, že v duších v očištc je současně nevýslovné duševní utrpení, protože kvůli vině byla oddálena jejich hodina patření na Boha,

Budou se modlit naše děti a vnučata za spásu našich duší? A bude se někdo modlit za ně? Ví vůbec mladá generace, že existuje očištec? Bere vážně, že smrtí náš život nekončí?

Více o tom, co duše v očištc prožívají, jak jejich doba očišťování je závislá na modlitbách blízkých osob zde na zemi, co říká nauka církve, najdete také ve dvou knihách vydaných Maticí cyrilometodějskou.

Jedna z nich se v loňském roce dočkala už svého třetího vydání – **Duše v očištc: Co jsem s nimi prožila.** Tato kniha zprostředkovává Bohem dovolený kontakt německé mystičky Marie Simmaové (1915–2004) s dušemi v očištc, to, co při styku s dušemi v očištc zažila a co se dověděla. Marie Simmaová byla pod církevním vedením, farář Alfons Matt byl v letech 1937–1976 jejím zpovědníkem a duchovním vůdcem. Byl přesvědčen o její pravdivosti a průběžně podával zprávy o jejím charismatu také biskupům Brunovi Wechnerovi z Feldkirchu a Dr. Klausu Küngovi. V závěru knihy jsou zařazeny mj. zku-

ale současně je zde nevýslovná duchovní spokojenost, která spočívá v jistotě, že patření na Boha dosáhnou? Svátý Tomáš říká: »Je pravda, že v oblasti smyslu je smutek, který utiskuje srdce, i radost, která je rozšiřuje, které nemohou u člověka existovat pospolu. Ale v duchovní oblasti je tomu jinak, protože duše se

ani nestlačuje, ani nerozšiřuje. Proto se duchovní bolest a duchovní radost vzájemně nekříží a nejsou neslučitelné, jestliže se každá vztahuje k jinému předmětu, nebo se vztahuje k jednomu objektu, ale pod různými aspekty. Nic nebrání tomu, aby tentýž člověk byl současně šťastný i zkormoucený. Když vidíme, jak

šenosti světců s dušemi v očištc a několika modliteb.

Druhá kniha o očištc vyšla v roce 2009 – **Vidění očiště.** Jde o vize, zážitky tajemství očiště při soukromém zjevení autorovi textu, který si z příkazu duchovního vůdce přeje zůstat neznámý. Jednotlivé vize v tematickém uspořádání jako by přímo navazovaly na Písmo sv., Katechismus katolické církve. Průvodní poznámky čerpají nejčastěji ze Sumy teologické i z děl jiných nezpochybnitelných teo-

Duše v očištc:
Co jsem s nimi prožila –
brož., A5, 134 stran, 136 Kč

logů. Předmluvu k původnímu vydání knihy napsal Henri Brincard, biskup v Puy en Velay.

* * *

MODLITBA ZE MŠE ZA ZEMŘELÉ:

Bože, Ty máš rád, když po všechny časy vládne slitovná a milost. Proto Tě vroucně prosíme: Rozpomeň se na duše svých služebníků a služebnic, které jsi z tohoto světa povolal. Nevydávej je do moci nepřítelů a nezapomeň na ně navěky. Přiokaž svým svatým andělům, ať se jich ujmou a dovedou je do nebeské vlasti. V Tebe doufali, v Tebe věřili. Nenechej je snášet tresty očiště, ale uveď je do věčné radosti. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Vidění očiště –
brož., A5, 168 stran, 158 Kč

je pronásledován spravedlivý, jsme současně šťastni, protože v něm poznáváme spravedlivého, ale jsme také nešťastni, protože je pronásledován. Tyto dva pocity se nevyklučují, čím větší je velikost duše, nad kterou jásáme, tím více nás zarmucuje její soužení.« (Sth III, 84).

Tak se ukazuje, že současně trvajícím stavem nevýslovného utrpení a nevýslovné radosti v očištc nejenže není nemožný, ale patří k zvláštnímu tajemství očiště. Láska k Bohu, kterou je duše přeplněna, dává jí i v utrpení spokojenost, jakou si neumíme představit. Tato spokojenost přitom nic neodnímá očišcovému ohni na jeho mučivé trýzni.“

(Die katholische Lehre über das Fegefeuer 23)

Z Kirchliche Umschau 11/2011
přeložil -lš- (kráceno)

KRIZE VÍRY ROSTE SPOLU S POČTEM KATOLICKÝCH INSTITUTŮ

Kardinál Grochowski kritizuje současnou úroveň katolických vzdělávacích zařízení. Teologové vědí mnoho o Bohu, ale Boha samého bohužel neznají. K hlásání evangelia nestačí vědomost, ale je nutný také živý styk s Bohem. Ježíš nesvědčil naše chápání Písma svatého a tradice lidské zvládnou různými názory, nýbrž autoritě ve jménu Ježíše Krista a vedení Ducha Svátého. To neomezuje kreativitu teologů, ale volá je k odpovědnosti. Nepřítelem evangelizace je pýcha a s ní spojený egoismus. Je třeba pokorně zpytovat svědomí u paty kříže a učit se autentické pokoře a lásce. Vše začíná vlastním obrácením.

Kath-net

Komunistické bezbožectví

Profesor Marian Zdziechowski, polský filosof, který zemřel krátce před druhou světovou válkou, nazval komunismus „zrationalizovanou bestiálností“. Spatřoval v ideologii a praxi Sovětského svazu všechny příznaky „bezprostředního pronikání nejtemnějších sil mocností temna“. V roce 1934 napsal, že „náboženství, ke kterému směřuje bolševismus, bude Satanův kult v krvavé osobě Lenina“.

Komunismus, Marx a satanismus

Polský vědec jistě nepřeháněl a jeho slova na adresu sovětského komunismu nelze pokládat za pouhé metafory, které mají čtenářem otřást. Je třeba pamatovat, že v komunistické ideologii byl od samotného začátku jasně artikulován nepřátelský postoj k náboženství a především ke křesťanství. Výrazně se zde projevuje rovněž fascinace zlem. Karel Marx, který začínal svou spisovatelskou činnost od satanismu, je autorem známého sloganu o náboženství jako „opiu lidstva“. V básni *Zoufalá modlitba* mladý Marx napsal: „Bůh mi tedy vyrval všechno v neštěstích a ranách osudu. Všechny ty jeho světy se rozplynuly bez naděje návratu. Od té doby mi nezbyvá nic jiného než pomsta.“ Zvláštním projevem satanistických sklonů je jeho báseň *Eulanem*. Tento titul je anagramem slova Emanuel, jména, které přísluší Spasiteli. Je to pro satanisty typický způsob, jak znehodnocovat a deformovat křesťanský kult. Text básně je výzvou k satanistickým rituálům: „On tluče paličkou a dává mi znamení a já se stále větší jistotou tančím tanec smrti.“

Bojovní ateisté v SSSR

Když v roce 1937 encyklika *Divini Redemptoris* oficiálně označila komunismus za bezbožecký, sami komunisté se nazvali bezbožníky a pokládali to za čestné označení pro bojovníky za Rusko a dále za celý svět jakožto svět bez Boha. Už v roce 1925 člen bolševické vlády Jemělia Ja-

roslavskij (původním jménem Izrailevič Gubelman) založil Všesovětský svaz bezbožníků (od roku 1929 se nazýval Svaz bojovných ateistů). Již dříve vycházel časopis „Běžbožník“, který se stal vládním listem. Vycházel také časopis „Antireligioznik“ a s „Běžbožníkem“ byl šířen v různých jazycích národů SSSR včetně polské mutace. První sovětská ústava z roku 1918 zaručovala „svobodu náboženské i protináboženské propagandy“. V revidované ústavě z roku 1929 již stálo, že „v zájmu zajistit pracujícím svobodu vyznání (...) a svobodu

POKUTA ZA SVOBODU SVĚDOMÍ

Americký rodinný katolický podnik Hercules, který odmítá nabízet svým zaměstnancům zdarma antikoncepční prostředky, sterilizaci a antikoncepci, musí uhradit mnohamilionovou pokutu, která ochromí chod podniku, poskytujícího práci 265 zaměstnancům. Děje se tak na základě nového zákona o zdravotnictví. Obamova vláda prakticky požaduje, že rodiny se musí vzdát své víry, chtějí-li si vydělat na obživu. To je hrubý útok na náboženskou svobodu.

URÁŽKA KŘESŤANSKÉ VÍRY

Významný egyptský islamista Abdullah se ocitne před soudem, protože před vyslanectvím USA roztrhal a zapálil Bibli. Oznámily to noviny „Ahram Online“. Bude to poprvé, co bude egyptská justice zasahovat ve prospěch křesťanů. Podobně bude stíhán list „Tahrir“ za zveřejnění urážlivého interview s Abdullahem o křesťanství.

Kath-net

vykonávání náboženských obřadů zajišťuje se všem obyvatelům také protináboženská propaganda“. Oficiálně měla v SSSR místo jen propaganda ateistů.

V roce 1932 byla podle vzoru první stalinské pětiletky vyhlášena „protináboženská pětiletka“, která ve svých prohlášeních oznamovala, že „do dne 1. května 1937 nesmí zůstat na území SSSR ani jeden dům modlitby

a samo pojetí boha má zmizet jako středověký přežitek a jako nástroj útisku pracujících“. Josef Džugašvili – Stalin podepisoval své práce jako „Josef Demonošvili“ nebo také „Josef Běšošvili“.

Výchova mladých ateistů

Zvláštním rysem ateistické propagandy v SSSR, který kopíroval vzory z Francouzské revoluce i pozdějších „kulturních bojů“, bylo úsilí zaměřené na mládež. Mládež měla být nejen adresátem, ale také vykonavatelem a hlavním animátorem této propagandy shodně se zásadami bolševické strany. K tomu účelu byly založeny organizace Pionýr a Komsomol. V roce 1929 Komsomolská pravda vyzývala své čtenáře k boji, protože „je nezbytné vyzbrojit se dynamitem třídní nenávisti a bojovat všemi prostředky proti prostoduchosti a náboženství“.

Komsomolci a pionýři byli hlavními aktéry, kteří pod vedením Svazu bojovných ateistů pořádali „protináboženské karnevaly“, zpravidla v období hlavních křesťanských svátků. Jejich součástí bylo plivání na kříž a pálení křesťanských symbolů i symbolů jiných náboženství.

Prvním cílem této propagandy měly být sovětské školy. Na školách byly zakládány „kroužky bojovných ateistů“. V roce 1930 zasedal „Všesovětský kongres ateistických dětí“. K aktivitě těchto dětí patřilo, že chodily ke kostelům, kde vykřikovaly

„Kdyby hospodář věděl...“

Ježíšovo poselství bylo nazváno „radostná zvěst“. Je to název oprávněný, pokud jde o naši konečnou naději a cíl. Ale jeho poselství nemluví jen o tomto cíli, ale také o náročném cestě k němu a o nástrahách, které nám hrozí, a mohlo by se zcela dobře nazývat také „varovná zvěst“. Jen si v něm zařadíte a spočítejte, kolikrát se ozývají slova „Bděte!“, „Varujte se!“, „Běda!“ Včetně obrazů připomínajících hrozbu pekla se jejich počet blíží k neuvěřitelné stovce!

Abychom si zachovali potřebnou bdělost, nesmíme zapomínat na minulé zkušenosti. A proto si, milí čtenáři, přečtěte pozorně, jak se chovali ďáblovi služebníci v době, kdy si mysleli, že už získali vládu na věčné časy, co všechno praktikovalo bolševické bezbožectví a jak se chovalo k těm, kteří neustávali vydávat svě-

dectví o Bohu (str. 8). Novodobí marxisticky inspirovaní stavitelé „nebe na zemi“ se žijí stále stejnou ideologií, ať už svým novým spolčením dávají jakákoliv maskující jména. Je to vlastně pokračování mnohem starší historie, která začala drzou nabídkou učiněnou samému Bohu: „Toto všechno ti dám, jestliže padneš a pokloníš se mi.“ Pohled na prostopášnost současného světa nám dokumentuje, jak se daří ďáblu jeho lživá propaganda, kterou odhalila sv. Hildegarda již před tisícem let (str. 11).

Jak se Satan dostává znovu zcela oficiálně k moci ve vládách a parlamentech? Umožňují mu to postupně slíbenými plnými měsíci a stoly uspaní a uchlácholení voliči.

Poučte se z podobnosti (Lk 12,35–40), co je už blízko, přede dveřmi...!

-/š-

jména osob, které chodí do kostela. V roce 1923 byl inscenován „proces“, ve kterém školní děti odsuzovaly hlasováním Boha k smrti. V sovětských školách byl ve 20. a 30. letech vyhlašován konkurs na nejvyhledávanější formy rouhání. Pionýři byli nuceni skládat „ateistický slib“. Příslušnost k Pionýru byla povinná. Svaz ateistů zaváděl mezi mládeží pozdrav „Boga něť“ s odpovědí „I něbudět“ nebo „I něnada“.

Zrušení křesťanských svátků

Součástí ateistické indoktrinace byly v SSSR protisváteční kampaně. V novinách stálo: „Do tzv. božího narození zbývá necelý měsíc. Klérus se připravuje, chystá oplatky a počítá, kolik na tom vydělá.“ Protisváteční kampaně se měly konat nejen jako bourání náboženských hloupostí, jako jsou „početí“ nebo „narození Krista“, ale mělo se tak dít ve znamení vysvětlování škodlivého a kontrarevolučního charakteru náboženství a činnosti duchovních pod heslem: „spojení protináboženské pětilátky s pětilátkou budování národního hospodářství a socializace zemědělství“. Byla navrhována hesla jako „Intenzivní protináboženskou aktivitou očistíme cestu ke kolektivizaci“, „Pryč s »Božím narozením«, ať žije souvislý pracovní týden“, „Místo »Božího narození« Den industrializace a kolektivizace“.

Jako důstojní dědici systematického boje proti křesťanství francouzských revolucionářů zavedli v SSSR na konci dvacátých let tzv. *něprerývku* – sedmidenní práci v továrnách, úřadech a kolchozech. Byl zakázán název neděle *voskreseňje* – *vzkříšení* i *subbota*. Den pracovního volna se nazýval *vychodnoj* – volný den. Místo Vánoc byl zaveden v roce 1931 *Den industrializace* a Velikonoce byly zrušeny. Od roku 1927 platil zákaz stavět na hřbitově kříže.

Do rozvoje ateistické propagandy byla zapojena sovětská média a instituce „lidové kultu-

a bezmezně milující bytosti. Jaké by to bylo nebe už zde na zemi, kdybychom zde nepotkávali nikoho, kdo nás zcela přehlídí, nebo dokonce odmítá, ale kdyby ze všech tváří vyzařovala vstřícnost a radost ze setkání! To všechno se uskuteční jednou před Boží tváří, kdy všichni a jeden každý bude vidět skutečně v druhém to, co v něm měl vírou vidět již zde na zemi: podobu a dar samotného Boha.

Zdrojem blaženosti vyvolených je tedy patření na Boha, radost a štěstí z prožívání výsledků jeho díla, které vykonal ve svých milovaných dětech. Jestliže Žalmista opěvuje, jak je již zde na zemi dobré a příjemné, jestliže bratři přebývají pospolu, co by teprve řekl o nebeském soužití, kde v nespočetném společenství jsou si všichni zcela reálně navzájem nekonečně bližší, než si mohou být zde na zemi ti nejzamilovanější ze zamilovaných, kde jeden druhému nepřeká-

ry“. Svaz ateistů měl vlastní rádiové vysílání ve 14 jazycích. Od roku 1928 fungoval v Leningradě „Těatr Ateist“. První inscenovaná hra si na Velký pátek tropila posměch z Krista. Podobných představení bylo v letech 1929–1931 více než 300.

V této souvislosti psal již citovaný prof. Zdziechowski o státě Lenina a Stalina: „Satanismus

žít ani nekonkuruje, nýbrž naopak, umocňuje nejvyšší slastný prožitek, že jsme všichni v náruči jediného nebeského Otce jako rodné děti v nepomíjitelném těle. Je to ovšem láska, jakou zde na zemi ještě „nemáme“. Protože tak jako Bůh budou i všichni blažení milovat jednoho každého nerozděleným srdcem, jako by byl tím jediným ve vesmíru. „Na mysl lidskou nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kteří ho milují.“

Ačkoliv nás v nebi budou milovat doslova všichni, stejně jako my budeme milovat je, budou zde duše, které nám budou projevovat ještě zcela zvláštní lásku a radost, a to nikoliv náhodou a jednorázově, nýbrž výslovně a věčně. Budou to ty duše, kterým jsme vědomě či nevědomě svým vlivem, svým příkladem, skrytými modlitbami a obětmi či apoštolským působením dopomohli k tomu, že mohly uniknout věčné záhubě a nacházejí se nyní na tomto místě nekonečné blaženosti.

Co většího může člověk udělat pro jiného člověka, než že mu dopomůže k dosažení věčného cíle, který má jinak jen jednu a tak nesmírně tragickou, věčně nešťastnou alternativu. Početí každého dítěte by měla provázet nesmírná radost, že přijde na svět další člen této velké Boží rodiny, který se má věčně radovat z Božích darů a současně svým bytím a podobou s Bohem oblažovat všechny ostatní. S jak přímo úzkostlivou láskou musí rodiče pečovat o to, aby nezanedbali nic, co by pak z jejich viny mohlo scházet tomuto milovanému Božimu tvorovi k dosažení jeho jediného cíle! Jakou námahu a oběti musí věnovat svému dítěti, aby se s ním jednou setkali v nekonečném štěstí Otcovy náruče?

A jak se vyrovnáváme s možností, že celé generace po nás ani nepoznají svého Boha? O tom rozjímáme a při úsilí o vlastní svatost to předkládáme Bohu v modlitbách.

-/š-

zde nabyt charakter dogmatu, příkazujícího zabít Boha i myšlenku na Boha a vyhnat z lidské duše všechno, co se povznáší nad hmotu. To představuje samu podstatu bolševismu jakožto stavu duše. Je to stav, kdy mizí smysl pro náboženství, mravnost, estetiku a všechno, co určuje skutečnou lidskou důstojnost a hodnotu.“

Zvláště intenzivní protináboženská kampaň sovětů skončila v roce 1941 po Hitlerově agresi do Ruska, během které se vláda obracela na obyvatele nejen jako na „soudružky a soudruhy“, ale také jako na „bratry a sestry“. Byly ožívovány zbytky církve, aby přesvědčovaly občany, že válka je „vlasteneckou záležitostí“. Když ohrožení vyžadovalo od lidí největší obětavost, ukázalo se, že náboženství může být nejen „opiem lidstva“, ale také prostředkem k probuzení vlasteneckých citů a obětavosti. Podobně se zachovala laická vláda III. francouzské republiky v roce 1914 při německém útoku, kdy zrušila zákaz působení kněží v armádě. V roce 1941 skončila halasná ateistická propaganda v SSSR. S „bezbožníky“ se těžko získává vítězství, to věděl i Stalin.

CÍTLA JSEM BOHA

Herečka Veronika Ferresová je si jista, že jako umírající prožila setkání s Bohem. Ve svých třinácti letech onemocněla na infekci tropickým virem a byla několik dní v kómatu: „Bylo tam světlo a teplo. Byla jsem někde mezi Zde a Tam. Cítila jsem Boha.“ Věřila pak pevně v Boha a ve 47 letech po smrti své matky vstoupila opět do katolické církve. „Bez Boha bych se nedokázala vyrovnat se ztrátou své matky.“ I když pocítovala jako nespravedlnost, že matka zemřela po mrtvičném záchvatu v 66 letech, „víra nás učí, že smrt neznamená konec. To je velmi útěšná myšlenka.“

Kath-net

Pokračování článku **Pohled do hlubin duše Benedikty Bianchi Porro** bude z technických důvodů uvedeno až v příštím čísle.

Miujcie się 2/2012

Preklad -/š-

Richard se narodil v Bukurešti r. 1909 jako čtvrtý syn v rodině německo-židovského zubaře. Po předčasné smrti otce však rodina upadla do velké chudoby a Richard prožíval své mládí bez Boha. V devíti letech se však setkal s Kristem a toto setkání na něho silně zapůsobilo:

„Protože mě vychovávali nepracující židovští rodiče, neslyšel jsem o Ježíši ani nic dobrého, ani zlého. Jednoho dne jsem se vracel domů ve společnosti kamaráda. Zastavil se před kostelem a řekl mi, abych na něho chvíli počkal. Otec mu prý přikázal, aby knězi něco vyřídil. Chtěl jsem však jít s ním. A tak jsem poprvé překročil práh kostela. Byl jsem hluboce dojatý. Nejprve jsem zpozoroval muže, který byl ukřižovaný. Neměl jsem potuchy o tom, kdo to je, ale musel být zlý, protože jinak by mu to neudělali. Jako dítě jsem si často vysloužil výprask, pravděpodobně vždy zaslouženě. Ale tento muž, který odevšad krvácel a byl hřeby přibitý na kříž, proč? Viděl jsem také obraz nádherné mladé ženy, která se na mě s láskou dívala. Na takový výraz tváře jsem nebyl zvyklý. Mnohem více mnou pohrdali, protože jsem byl židovský chlapec, chudě oblečený, hubený, malý. Ještě dnes si kladu otázku, proč někteří křesťané nikdy s láskou nepomyslí na Panu Marii. Písmo svaté přece říká: »Budou mě blahoslovit všechna pokolení!« Proč to neděláme?

Můj kamarád si povykládal s knězem, který se mě potom zeptal: *Co pro tebe můžu udělat?* Byl jsem na rozpacích, protože jsem měl dojem, že možná ani nesmím stát na tomto cizím místě. Tak jsem řekl: *Nic*. Kněz řekl: *To snad ne. Já patřím k Ježíši a ten nás učí, abychom nikoho neobešli bez toho, že bychom pro něho neudělali něco dobrého. Je léto a venku je horko. Dám ti aspoň sklenici studené vody.*

Ježíš, jaká pozoruhodná bytost! Všichni ostatní lidé, které

jsem zatím potkal, pravděpodobně jeho učení neznali. Jak jsem později zjistil, byl to pravoslavný kostel a ten kněz se jmenoval Cavane.

Modlitba ateisty

Ustavičně bez prostředků, bez jakékoliv náboženské výchovy a ateistické a marxistické knihy, které hltal i při svém chatrném vzdělání, udělaly ze čtrnáctiletého Richarda popírače Boha. Nenáviděl každou představu, každý projev náboženství, ale velice si přál vědět, zda někde *uprostřed vesmíru neexistuje milující srdce*. Ateismus mu neposkytoval žádný pokoj a byl smutný i proto, že údajně neexistuje Bůh lásky. Richard se stal podnikatelem a svou šikovností si časem získal mnoho peněz a v balkánské Paříži, jak se říkalo Bukurešti, vedl rozmařilý život. Ani jeho sňatek nedokázal zbrzdit jeho touhu po zábahách. Měl tehdy 27 let a jeho žena, 23letá Sabina Ostarová, byla rovněž židovského původu a nevěřící. Tak se stalo, že Richard za několik měsíců onemocněl tuberkulózou, která byla tehdy nevléčitelná. Byl přesvědčen o své blízké smrti,

V jednom venkovském sanatoriu začal nakonec přemýšlet o svém nedobrému životě. *Byl jsem svědce a chvastoun, vysmíval jsem se a osočoval... Ted' jsem tu ležel a slzy se mi tlačily do očí*. Ve své rozpolcenosti se poprvé modlil. Byla to modlitba ateisty:

Bože, vím celkem přesně, že neexistuješ. Ale kdybys náhodou přece jen existoval, což popírám, potom není mojí povinností v tebe věřit, ale tím více je tvou povinností, aby ses mi ukázal.

Starý německý tesař

Na jaře roku 1937 trávil Wurmbandovi dovolenou v hor-

Nechci mít muže zbabělce!

Příběh rumunského pastora Richarda Wurmbranda a jeho manželky

ské dědině v Sedmihradsku. V té dědině žil starý tesař Christian Wölfkes, který se denně modlil: *Pane, nedej mi zemřít dříve, dokud aspoň jednoho žida nepřivedu ke Kristu, protože i Ježíš pocházel ze židovského národa. Jsem chudobný, starý a nemocný. V mojí dědině židé nežijí. Přiveď jednoho do naší dědiny a já udělám všechno, co je v mých silách, abych ho přivedl ke Kristu*. A tak se potkal s tímto manželským párem a právě v nich poznal vyslyšení své prosby.

Wurmbrand vypráví: „Když se se mnou Wölfkes spřátelil, dal mi jednoho dne Bibli. Četl jsem Bibli již dříve, ale nikdy mě neoslovila. Ale Bible, kterou jsem nyní držel v rukou, byla jiného druhu... Wölfkes a jeho žena trávili celé hodiny na modlitbách za moje obrácení a tato Bible byla napsána nikoliv literami, ale znaky plamenů lásky. Dokázal jsem ji číst jen s obtížemi. Vždy mi začaly téct slzy,

Richard Wurmband

když jsem svůj zlý život srovnával s životem Ježíšovým, moji nečistotu s jeho čistotou, moji nenávisť s jeho láskou. Wölfkes nechal působit Bibli a své vlastní modlitby v mém srdci. Takřka se mnou nerozmlouval. Instinktivně věděl, že mnozí učení a vzdělání misionáři nevědí, že

nejúčinnější misijní metoda spočívá v tom, když samotný misionář je v ústraní, kde mlčí a vytvále se modlí, aby získal pokoj pro duši, za kterou se modlí.

Přešel dlouhý čas, když mě jednou večer starý muž navštívil. Hovořil se mnou prostými slovy, která mu vycházela ze srdce, mluvil o věcech, které by žid měl vlastně znát: o naplnění mesiášských zaslíbení na Ježíši; o stále lásce Boha k židům kvůli praotcům, kteří byli nositeli víry. Bůh mi otevřel srdce, takže jsem dokázal uvěřit evangeliu. Tak dal tento skromný tesař první podnět, který vedl k mému obrácení.“

Mým vyznáním je láska

Podvědomé nepřátelství vůči židům, tehdy v Rumunsku velmi rozšířené, mu nijak neulehčilo hledání křesťanského společenství, které by bylo ochotné ho k sobě přijmout. Nakonec narazil na anglikánskou misii pro židy, kde byl pak pokřtěn. Brzy nato se jim narodil syn Mihai. Sabina Wurmbandová byla nejdrívě změnou svého manžela šokována, ale pak i ona požádala o svátost křtu.

Kdysi horlivý komunista se s velkou horlivostí věnoval nové víře a vzdělával se, aby mohl vykonávat svoji misii anglikánského, později luteránského pastora. Ale přesto se jako většina židovských křesťanů v Bukurešti řídil zásadou: *Mým vyznáním je láska. Mými bratry jsou všichni ti, kteří se navzájem milují, a je úplně jedno, jakého jsou vyznání.*

Jeden z jeho spolupracovníků o něm řekl: „Richard je tím nejnadanějším mužem, jakého jsem potkal. Je to skutečný genius.“ A opravdu, odpovídala tomu skutečnost, že v průběhu několika let si osvojil velké množství teologických a biblic-

kých znalostí a ovládal sedm jazyků. Velmi rychle se uměl nadchnout pro nějakou věc a tehdy se jeho klidná a vzdělaná manželka ukázala jako jeho protipól.

Ted' je naším bratrem

V roce 1941 bylo Rumunsko obsazeno německou armádou a židé mnoho vytrpěli. Wurmbrandovi dělali všechno možné, aby potěšili své bratry, aby jim dopomohli k útěku a aby jich co nejvíce přivedli k Mesiáši. Dostali se přitom několikrát do vězení a byli předvedeni před nacistické soudce. **Pokládali jsme za povinnost dát vytisknout mimořádné vydání Janova evangelia a pak jsme ho z lásky k nepřátelům rozdávali německým vojákům.**

V Richardově životě nikdy nechyběly dramatické události. Jednou večer potkal jistého Borilu, vojáka rumunské armády, která byla spojencem Němců. Borila se chvástal tím, že v různých koncentračních táborech vlastníma rukama zabil mnoho židů. Richard s hrůzou pochopil, že mohl být také vrahem členů manželčiny rodiny, která byla do jednoho tábora odvečena a vyvražděna. Nejdříve se v nitru proti zločinci vzbouřil, ale pak si vzpomněl na příkázání lásky a pozval Borilu k sobě domů. **Když se podíváte přes tento záves, zjistíte, že vedle někdo spí. Je to moje manželka Sabina. Její rodiče, sestry a dvanačletého bratra a jiné příbuzné zabil. Vy jste mi vyprávěl, že jste zabil stovky židů v tom táboře, kam odvekl její rodinu. Možná, že jste jejich vrahem.** Borila vyskočil a oči mu jiskřily, jako by se chystal pastora zardousit. Ale Wurmbrand ho uklidnil a navrhl mu neobyčejný pokus: **Vzбудím svoji ženu a budu jí vyprávět, kdo jste a co jste udělal. Mohu vám předem říct, co se stane. Moje žena vám neučiní ani jednu výčitku. Obejme vás, jako byste byl její bratr. Dá vám něco k jídlu, to nejlepší, co máme doma.** Potom pokračoval: **Když moje žena, hříšnice**

Richard Wurmbrand ukazuje komisi lékařů v Oslo své zranění

jako my všichni, dokáže odpustit a milovat, představte si, jak vám dokáže odpustit a milovat vás Ježíš, který je dokonalá láska. Naléhal na vojáka, aby prosil Boha o odpuštění. Nakonec Borila se zděšením vyznal: **Jsem vrah, na mých rukou lží krev!**

Wurmbrand si s ním klekl a modlil se. Borila, který s modlitbou neměl žádné zkušenosti, ustavičně prosil o odpuštění. Potom šel Richard probudit svou ženu. **Je tu jeden muž, kterého musíš poznat, zašeptal. Můžeme se domnívat, že zabil tvoji rodinu, ale lítoval toho a teď je naším bratrem.** Sabina mu vyšla vstříc, objala ho. Oba plakali. Nakonec šla do kuchyně a připravila něco k jídlu.

Nacistický teror byl hrozný, konstatuje Richard, **ale byl jen předchutí teroru, který měl přijít za komunistů. To období nás poučilo..., že duchovní síla člověka dokáže s Boží pomocí přetrpět i nejstrašnější mučení. Také jsme se naučili skryté práci pro společnost.**

Svědčit

o Ježíšovi před Rusy

„Protože jsem hluboce litoval své ateistické minulosti, od prvního dne obrácení jsem po ničem vroucněji netoužil, než abych se mohl stát pro Rusy Ježíšovým svědkem. Moje přání se splnilo. Už v době nacistické okupace, když bylo v zemi mnoho ruských vojenských zajatců,

rozvinuli jsme mezi nimi misijní práci. Nikdy nezapomenu na své první setkání s jedním z nich. Zeptal jsem se ho, zda věří v Boha. Podíval se na mě nechápavě a řekl: **Nemám žádný vojenský rozkaz věřit. Když ho dostanu, budu věřit!** Slzy mi tekly po tváři. Stál přede mnou muž, jehož duše byla mrtvá. Byl nástrojem bez své vlastní vůle, ochotný na rozkaz věřit nebo ne... Slíbil jsem Bohu, že nyní zasvětim svůj život těmto lidem, aby znovu získali své vlastní »já« a abych jim pomohl najít víru v Boha. Nemusel jsem kvůli tomu chodit do Ruska, protože od 23. srpna 1943 bylo v Rumunsku více než milion ruských vojáků.“

Wurmbrand pracoval skrytě v podzemí, rozdával Nový zákon v kavárnách, barech a na nádražích. Mnohé jeho pomocníky uvěznil. Využíval všech okolností a své nápaditosti, aby přiváděl ruské vojáky ke Kristu. Počet obrácení byl obdivuhodný a ti, kteří se obrátili, se stali odvážnými misionáři podzemní církve. „Pokud jde o náboženství, jsou Rusi zcela nevědomí. Ale zdálo se, jako by už v srdci hledali pravdu a nyní ji s nadšením přijímali... Byli vychováni v ateistickém duchu a mysleli si, že jsou ateisté, tak jako si mnoho křesťanů myslí, že jsou křesťané, a přitom jimi nejsou.“

Jednoho dne přišel k Wurmbrandovi jeden ruský důstojník. Neměl ani ty nejmenší znalosti

o Bohu. Richard mu četl Horškové kázání a podobenství o lásce. „Když je slyšel, skákal radostí a volal: **Jaká jedinečná krása! Jak jsem mohl žít a neznat Krista!** Bylo to poprvé, co jsem viděl, jak se někdo takto raduje z Ježíše. Pak jsem mu začal číst o Ježíšově umučení, ale vůbec jsem ho na to nepřipravil. Důstojník klesl do křesla a začal plakat. Uvěřil v Záchránce, a ten byl nyní mrtvý. Díval jsem se na něho a styděl jsem se, že jsem se nazýval křesťanem, a dokonce pastorem, který si myslel, že může druhé poučovat. Ale sám jsem nikdy neměl takovou účast na Kristově utrpení, jako tento ruský důstojník... Pak jsem mu přečetl zprávu o zmrtyvýchvstání. Ani o tom nic nevěděl... Udeřil se do stehna a zaklel, ale myslím, že v tom okamžiku to byla pro něho »svatá« kletba... Radostně volal: **On žije!** A opět začal skákat po pokoji. Řekl jsem mu, abychom se pomodlili. Klekl si se mnou a jeho modlitba byla tato: **Ó Bože, jak jsi dobrý chlapík! Kdybych byl na tvém místě, nikdy bych ti neodpustil tvé hříchy. Ale ty jsi prima chlapík a mám tě rád z celého srdce.** Myslím, že všichni andělé v nebi ztichli, aby si mohli vyslechnout tuto dokonalou modlitbu ruského důstojníka.“

„Vstaň a smyj tuto hanbu z Kristovy tváře“

Krátce po vstupu Rudé armády do Rumunska se k moci dostali komunisté. Richard konal misii i mezi nimi a rozdával brožury maskované marxistickými tituly. Také Sabina odvážně spolupracovala. Nejprve se komunisté pokusili zlákat církevní vůdce lži na svou stranu, ale v roce 1947 začal otevřený teror. Tisíce těch, kteří se přiznali ke své víře, uvěznil nebo zastřelili. Kostely vyvlastnili a ministerstvo pro náboženské věci kontrolovalo kněze v celé zemi. Kdo se vzepřel, byl uvězněn. Věznice byly přeplněny kněžími a pověsti o tom, jak s nimi zacházejí, se šířily po celé zemi. ►

► Brzy svolali na čtyři tisíce kněží, pastorů a kazatelů všech náboženských skupin do budovy parlamentu v Bukurešti na tzv. kongres vyznání víry. Zastrášení a zaslepení přítomní zvolili za čestného prezidenta kongresu Stalina, masového vraha. „Jeden za druhým, biskup či farář, v parlamentě prohlašovali, že komunismus a křesťanství jsou v podstatě stejné a mohou vedle sebe pokojně existovat. Jeden duchovní za druhým nešetřili slovy chvály o komunismu a ujišťovali novou vládu, že církev bude jejím věrným spolupracovníkem. Moje manželka seděla vedle mne a řekla mi: »Richarde, vstaň a smyč tu hanbu z Kristovy tváře.« Řekl jsem: »Když to udělám, přijdeš o svého muže.« A ona na to: »Nechci mít muže zbabělce!« Vstal jsem a promluvil jsem k účastníkům kongresu. Nechválil jsem vrahy křesťanů, ale Krista a Boha a řekl jsem, že v první řadě slibujeme věrnost Bohu. Všechna vystoupení byla vysílána rozhlasem. Později jsem musel za své vystoupení zaplatit, ale stálo to za to.“

Na ochranu věrných křesťanů před kompromisy církevních hodnostářů založil Richard tajná společenství: věřící trpící církev. Scházeli se v soukromých domech, v lese a na horách.

Mučen pro Krista

39letého Richarda Wurmbanda zatkla Securitate cestou do kostela. Ocitl se ve vězení, kde ho celé dny vyslyšali a mučili. Tři roky strávil v přísné samovazbě v podzemí bez slunce.

Jen ustavičný rozhovor s ukřižovaným a vzkříšeným Pánem a hluboké rozjímání o jeho životě a utrpení mu pomohly, aby nepřišel o rozum. Jedinou modlitbou vyhladovělého a zesláblého vězně byla slova: *Ježíši, miluji tě*. Podával svým mučitelům nezištné svědectví o Kristově lásce.

Když pošlapeš květ, odmění se ti vůní. Stejně tak odplácejí křesťané svým trýznitelům – láskou. Tak přivedli mučení mnoho

Richard Wurmband, jeho syn Mihai a manželka Sabina

Wurmbandův syn Mihai byl velkým malým misionářem. Každému, koho potkal, chtěl vyprávět o Ježíšovi. Jednou si tento šestiletý chlapec všiml v parku muže, který seděl na lavičce a četl knihu. Mihai se ho zeptal: „Co čteš?“ - „Novelu,“ odpověděl muž. Mihai na to: „Měl bys číst Bibli.“ - „Proč?“ - „Protože ti řekne o tom, jak se dostaneš do nebe. Vidíš tam toho velkého muže? To je můj otec. On ti to vysvětlí lépe.“

Wurmband mu vykládal Písmo svaté. Tím mužem byl Constantin Ioanid, který se stal později jedním z největších křesťanských básníků Rumunska. Na konci revoluce v roce 1989, když lidé poklekali na náměstí za Operou a děkovali Bohu za velký dar, byla přednesena Ioanidova báseň o víře v Boha.

svých žalárníků ke Kristu, napsal Wurmband. Následovalo pět let ve společné cele. „Více než osm let jsem nevěděl, zda jsem živý nebo mrtvý. Moji ženu často vyhledala policie a agenti se představovali jako moji propuštění spoluvězni. Namluvili manželce, že byli na mém pohřbu, a jí pukalo srdce.“ Zdráhala se však tomu uvěřit. Také ji odsoudili na

tři roky do vězení a na nucené práce na kanále Dunaj – Černé moře. Musela svého devítiletého syna nechat samotného. Dlouhé roky pak žila v domácím vězení. Nabízeli jí svobodu, když se zřekne víry. Vždy odmítla.

S podmínkou, že už nebude kázat, propustili Richarda v roce 1956, ale za tři roky ho opět zavřeli. Mučitelé používa-

Richard Wurmband se svou manželkou

li všechny prostředky, aby věřící „plivali“ na svou víru. Během 14 let krutého vězení, které přežil jen zázrakem, žil s věřícími nejružnějších vyznání. Spolu se modlili a utěšovali, snažili pro Krista stejné mučení a šikanování a mnozí položili za Krista život. Richard byl spoután těžkým řetězem, řezáním a pálením mu způsobili 18 jizev, které nebyly nijak ošetřovány a nechtěly se zahojit, také kvůli podvýživě. Způsobili mu mnoho zlomenin. Lékaři v Oslo potvrdili, že je to zázrak, že je ještě naživu. *Sám vím velmi dobře, že je to zázrak. Bůh je Bohem zázraků.*

Když Richarda v roce 1964 při všeobecné amnestii ve věku 55 let propustili a on zatelefonoval domů, manželka omdlela. Čekala na něho věrně po všechna léta. Aby se vyhnuli třetímu vězňení, které hrozilo, podařilo se křesťanům ze Západu dostat rodinu do zahraničí. Z pověření podzemní církve se usadili v Kalifornii. Přednáškami a knihami upozorňovali na utrpení a pronásledování křesťanů východního bloku. Až v roce 1990 po pádu Ceaușeskovy vlády se mohli vrátit do vlasti. Zemřel v roce 2001 ve věku 92 let, jen několik měsíců po smrti své manželky. V roce 2006 se dostal v jedné anketě na 5. místo nejznámějších Rumunů.

V roce 1966 vypovídal před komisí amerického senátu o utiskované církvi v Rumunsku. Svlékl svou košili a ukázal komisi své jizvy. Jeho mučitelé prohlašovali: *„Neexistuje Bůh, který by tě ochránil a který by nás potrestal. Můžeme s tebou dělat, co chceme.“*

Byli pyšní na to, že nemají v srdci žádný cit. Tak jako oni nenechali ve svém srdci ani kousek místa Ježíšovi, tak jsem se rozhodl, že nenechám ani nejmenší prostor satanovi.

Pramen: Richard Wurmband, *Mučený pro Krista*, Stephanus Edition Verlag, Seewis 1968/1986

Z *Vítězstvo srdce* 86/2012

V té době jedna nečistá žena počne svého nečistého syna; neboť starý Had, který vysál Adama, to učiní spolu s celým jejím plemenem tak, že do něho nevstoupí vůbec nic dobrého, a nic dobrého v něm nemůže být. Bude vychován na odlehých a střídajících se místech, aby ho lidé nemohli vůbec poznat. Bude zavlečen do všech pekelných pustín a zůstane až do své plné dospělosti zcela skryt. Neřestí, které jsou mu vlastní, neukáže veřejně, dokud nezjeví, že je plný veškeré nepravosti, kterou zcela oplývá. Od počátku jeho početí propukne mnoho vzpoury a odporu proti řádnému pořádku. Spravedlnost bude ve své správnosti zatemněna a láska v lidech vyhasne. Nastoupí v nich také hořkost a tvrdost a vznikne mnoho bludných učení, takže falešní učitelé budou hlásat své bludy zcela veřejně a otevřeně (srov. 2 Sol 2,2n). V katolické víře zavládne tak velká pochybnost a nejistota, že lidé budou pochybovat, zda mají vůbec vzývat Boha. Budou četná znamení na slunci, měsíci a hvězdách i ve vodě a na jiných živlech a stvořeních (srov. Lk 21,25), jako by se těmito obrazy coby hrůzoplňnou předzvěstí ohlašovalo konečné neštěstí. Proto přepadne lidi v té době takový smutek, že budou smrt pokládat za nic.

Ale ti, kteří jsou dobře zakončení v katolické víře, budou v hluboké zkroušenosti očekávat Boží rozhodující zásah. Tyto hrůzy budou trvat tak dlouho, dokud syn zkázy neotevře svá ústa k učení. Ale když bude pronášet svá falešná a zbloudilá slova, bude se otřásat nebe i země. Náhrdelník Spravedlnosti zachvátí jakoby velký závan větru a uvede ho poprvé do pohybu. Protože až do té doby zůstával bez pohybu a bez otočení.

Pavel doložil svou nauku tolika zázraky a tak mocně upevnil a vyzdobil slovy s hlubokým významem, aby vydržela až do konce světa, jak ukazuje tento řetěz,

kteří sahá až k nohám Spravedlnosti a současně až na konec světa. On ve vytržení svého ducha hovořil také o druhém příchodu Božího Syna a o smrtonosném útoku syna zhouby, a podal tak věřícím svědectví o příchodu Antikrista (2 Sol 2,2n):

Sv. Hildegarda z Bingen

Nenechte si tak snadno poplést hlavu, či se dokonce polekat nějakým proroctvím, (...) jako by ten den Páně už měl nastat. (...) Napřed totiž musí nastat odpad a objevit se člověk hříšný, propadlý záhubě, protivník, který se povyšuje nade všechno, co nese jméno Boží nebo čemu se vzdává náboženská úcta. Posadí se dokonce v Božím chrámě a bude se prohlašovat za Boha.

Smyslu této výpovědi je třeba rozumět takto: Vy, kteří jste Boží a věříte v jeho slovo, strážte se toho, abyste se nedali otřást nějakou hrůzou nebo duchovním mámením nebo pokušením z množství slov a spisů, jako by byly pravdivé a určené pro vás, jako by zde již byl ten den, kdy Stvořitel odhalí přede vše-

Početí a zrození Antikrista

mi propasti srdce. Strážte se také toho, aby vás nesvedl někdo podvodnými událostmi a nepřivedl vás nějakou příležitostí do pokušení. Protože teprve až nadejde ten čas, kdy bude zbořena vznešenost církve a rozmetána pravá víra, čímž se rozumí odpad, tehdy nastoupí doba toho, který je synem hříchu, protože již od svého počátku je zcela proniknut hříchy, ten, který nezná svou matku v její nečistotě a neví, kdo ho počal. Tehdy se otevřeně zjeví. Proto vystoupí jako hříšník a bude hlásat hlasně všechny hříchy a bere je všechny zase na sebe. A jako syn strašné zkázy setrvá zcela v této zkáze, protože učí lidi to, co je proti Bohu.

Rovněž svůdce lidského rodu ho tak rozběsí, jak byl sám zběsílý na počátku světa, když se chtěl rovnat Bohu. Proto také bude utiskovat všechny ty, kteří Boha uctívají. Bude se povyšovat nade všechny tvory, bude se nazývat bohem a porou-

čet, aby ho všichni uctivali jako boha. Ale vy nesmíte uvěřit tomu, že je již zde den Páně, kdy Bůh přijde soudit celý okresek země. Neboť opět svatý Pavel praví: *Tajemství nepravosti však už pracuje; napřed ovšem musí ustoupit z cesty ten, který to dosud zdržuje.* (tam. 2,7) Smysl: Skryté našeptávání se objevuje již v dílech bludných nauk, ve kterých svůdce ke zlu předesílá své šípy, protože chce potlačit pravdu víry. Proto stojí správný náhled a dobré úsilí věřících lidí určitou námahu: kdo setrvává

v pravdivém a apoštolském katolickém učení, musí si ho uchovat bez zfalšování... Neboť ve všech dobách syna zhouby se víra odchýlí od své síly, změkne a ztratí svou sílu, a protože se již pokrivila, ještě více zeslábně. Pouze ten, kdo se pevně drží vznešenosti církve a správné víry, drží se pevně něčeho velikého, protože tím chce vstoupit do nebeského království. Avšak ten, kdo nemá víru, nemá žádnou oporu a propadne záhubě.

Satanské svádění Antikrista

Starý Nepřítel, kterého božská síla svrhla do jezera pekelné propasti, chtěl zlobu silně zdůvodnit. Ale Bůh je spravedlivý a pravdivý a není nikoho, kdo by se mu rovnal, protože je od věčnosti a je sám ze sebe a všechno, co je, stvořil z ničeho. Starý nepřítel se však domnívá, že když přemohl prvního člověka skrze jiného člověka, Antikrista, může dále provádět to, co začal, když se pokusil bojovat proti Bohu. Ovlivněn ďáblem všechno zničí, co Bůh stanovil ve Starém a Novém zákoně, jakmile – jak je předpovězeno – otevře svá ústa ke zvrácené nauce. Bude tvrdit, že krvesmilstvo a podobné zvrhlosti nejsou žádné hříchy. Bude mluvit o tom, že vůbec není hříchem, když se tělo tělem vydráždí, jako není hříchem, když se člověk zahřeje od ohně. Bude ujišťovat, že příkazy o čistotě vznikly z nevědomosti. Protože když je někdo teplý a druhý studený, musí se navzájem v teplotě a chladu vyrovnat. Dále bude věřícím říkat: Vaše zákony proti zdrženlivosti jsou proti zákonům přírody, totiž že člověk nesmí být roznicený, když je v jeho dechu oheň a celé jeho tělo je jako ve výhni. Jak může být proti své přirozenosti studený? A z jakého důvodu by měl člověk přestat jiné tělo dráždit? Onen muž, o kterém říkáte, že je to váš Mistr, dal vám zákony, které překračují

meze, když vám poroučí, abyste tak žili. Já vám však pravím: máte žít oběma způsoby, v teple i v chladu a navzájem se zahřívát. Pochopte to, že ten dotyčný člověk vám dal nesprávná příkázání. Protože i když vám přikazuje, že lidé se nemají navzájem zahřívát, přesto svoji přirozenost tělesně šlechtí. Snažte se, abyste se v budoucnosti nedali vést falešnými naukami, protože já to dobře vím, co vy můžete, a co ne. Váš Mistr vám nedal správné předpisy, on chtěl, abyste byli jako duchové, kteří nejsou oděni v těle, jako by zrozené lidské tělo, které je vytvořeno z vlitého ohně, nebylo takto stvořeno. Protože kdyby lidské děti takto nepřicházely na svět, neměly by vůbec možnost působit. Proto musíte vědět, čím vlastně jste. Protože ten, který vás dříve učil, vás klamal a k ničemu vám neposloužil. Já však vám říkám, že musíte poznat sami sebe, čím jste. Protože já jsem vás stvořil a jsem úplně celý ve všem. On však připsal svá díla někomu jinému, protože sám ze sebe nic nedokázal. Já ale mluvím sám ze sebe a všechno znám sám od sebe. —

Takovými a podobnými slovy bude tento nešťastný syn zkázy svádět lidi, když je bude učit, aby žili podle horké žádostivosti těla a vyplnili každé přání těla, zatímco Starý i Nový zákon zve člověka k čistotě, právě proto, že čistota nepřekračuje vaše meze. Tím způsobem bude Lucifer skrze Antikrista popírat Boží spravedlnost. Bude se domnívat, že může provést všechno, co jen začal. Bude se domnívat, že mu Jordán teče do úst (Job 40,23; Ž 14,3-5), takže křest už nadále nepřichází v úvahu, nýbrž že ho odvrhne, tak jak byl sám křtem zavržen. Proto se bude domnívat, že když tak panuje, může si podmanit tak velký počet lidí, že ve srovnání s ním má Boží Syn jen malou hrstku věřících.

(Pokračování)

EWIG 11+12/1999

Překlad -lš-

VÝROČÍ ZAHÁJENÍ 2. VATIKÁNSKÉHO KONCILU - dokončení ze str. 2

jeden o poznání Boha, o zjevení, víře a jejím vztahu k rozumu, a druhý o papežském primátu a o neomylnosti, protože byl přerušen vzhledem k okupaci Říma v září r. 1870.

Diváme-li se na II. ekumenický vatikánský koncil, vidíme, že v tomto okamžiku cesty církve nebyly k vyjasnění žádné zvláštní otázky z oblasti nauky nebo kázně. Umíme si představit překvapení malé skupiny kardinálů přítomných v kapitulní síni benediktinského kláštera u Svatého Pavla za hradbami, když 25. ledna 1959 blahoslavený Jan XXIII. oznámil diecézní synod pro Řím a koncil pro univerzální církve. První otázkou, která byla položena v přípravě této velké události, bylo právě, jak ho zahájit a jaký přesný úkol mu přidělit. Blahoslavený Jan XXIII. v zahajovacím projevu 11. října před padesáti lety dal základní směrnici: víra měla hovořit „obnověným“ způsobem, podnětnejším, protože zatímco svět se rychle mění, ona si zachovává nedotčené své věčné obsahy bez ústupků a bez kompromisů. Papež toužil, aby církev uvažovala o své víře, o pravdách, které ji vedou. Ale z této prohloubené úvahy o víře měl vzejít nový vztah mezi církví a moderní dobou, mezi křesťanstvím a určitými základními prvky moderního myšlení; nikoliv aby se mu přizpůsobilo, nýbrž aby představilo tomuto našemu světu, který se od Boha vzdaluje, potřebu evangelia v celé jeho velikosti a v celé jeho čistotě (*Discorso alla Curia Romana per gli auguri natalizi*, 22. prosince 2005). Připomíná to velmi dobře služebník Boží Pavel VI. v homilii při posledním zasedání koncilu 7. prosince 1965 slovy mimořádně aktuálními, když říká při hodnocení této události: „Je třeba ji vidět v době, ve které se uskutěčnila. Neboť koncil – jak říká

papež – se konal v době, ve které, jak všichni uznávají, se lidé zaměřili spíše na království této země než na království nebeské; v době, dodejme, ve které se zapomínání na Boha stává obvyčejem, jako by to sugeroval vědecký pokrok; v době, ve které základní jednání lidské osoby, která si je více vědoma sebe a své vlastní svobody, má tendenci získat absolutní autonomii, osvobodit se od každého transcendentního zákona; v době, kdy »laicismus« je pokládán za legitimní důsledek moderního myšlení a nejmoudřejší normu pro časné řízení společnosti... V této době se konal náš koncil k Boží slávě, ve jménu Krista a inspirátora Duchu Svatého.“ Tolik Pavel VI. A zakončil tím, že označil za ústřední bod koncilu „otázku Boha, onoho Boha, který reálně existuje, žije, je to osoba, je moudrý, je nekonečně dobrý; ba co více, nejen dobrý v sobě, ale nesmírně dobrý také vůči nám, je to náš Stvořitel, naše pravda, naše štěstí do té míry, že člověk, když usiluje upřít svou mysl a své srdce na Boha v rozjímání, uskutečňuje nejvyšší a nejpilnější úkon své duše, úkon, který ještě dnes může být vrcholem v nesčetných úsecích lidské činnosti, ze kterých lidé přijímají svou důstojnost.“ (AAS 58 [1966], 52-53)

Vidíme, jak doba, ve které žijeme, je nadále poznamenána zapomínáním na Boha a hluchotou vůči Bohu. Myslím tedy, že se musíme naučit jednodušší a základní lekci Koncilu, tj. že křesťanství ve své podstatě spočívá ve víře v Boha, který je trojjediná Láska, v osobním a komunitním setkání s Kristem, který orientuje a řídí život. Z toho vyplývá všechno ostatní. Věci důležitou pro dnešek, právě jak po tom toužili koncilní otcové, je nově a jasně vidět, že Bůh je přítomen, dívá se na nás, odpovídá

nám. A že naopak, pokud víra v Boha schází, hrouť se to podstatně, protože člověk ztrácí svou hlubokou důstojnost a to, co činí jeho lidství velkým proti všemu redukcionismu. Koncil nám připomíná, že církev ve všech svých složkách má za úkol a poslání předávat slova o lásce Boha, který dává spásu, abychom mu naslouchali a přijímali toto božské volání, které v sobě obsahuje naši věčnou blaženost.

Když se díváme v tomto světle na bohatství obsažené v dokumentech 2. vatikánu, chtěl bych jmenovat jen čtyři konstituce jako čtyři kardinální body kompasu pro orientaci. Konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum Concilium* nám ukazuje, jak v církvi na počátku stojí adorace, že je zde Bůh, je zde ústřední tajemství Kristovy přítomnosti. A církev, Kristovo tělo, a lid putující v čase má jako hlavní úkol oslavovat Boha, jak to vyjadřuje dogmatická konstituce *Lumen gentium*. Třetí dokument, který bych chtěl uvést, je konstituce o Božím zjevení *Dei Verbum*: živé Boží slovo svolává církev a oživuje ji během celé její cesty dějinami. Způsob, jakým církev přináší celému světu světlo, které přijala od Boha, aby byl oslavován, to je základní téma pastorační konstituce *Gaudium et spes*.

II. vatikánský koncil je pro nás silnou výzvou, abychom každý den odhalovali krásu naší víry, poznávali ji hlubším způsobem, aby se zintenzivnil náš vztah k Pánu, abychom prožívali až do hloubky naše křesťanské povolání. Panna Maria, Matka Krista a celé Církve, ať nám pomáhá uskutečnit a přinášet naplnění toho, co koncilní otcové, oživeni Duchem Svatým, tak střežili v srdci: touhu, aby všichni poznali evangelium a setkali se s Pánem jako cestou, pravdou a životem. Děkuji.

Bollettino Vaticano

10. října 2012

Překlad -lš-

Památka zemřelých nám připomíná skutečnosti, na které zpravidla neradi myslíme a které by nám měli častěji během roku připomínat kazatelé. Dnes už jen málo vystupují do popředí ony „poslední věci“, hlavní pozornost se soustřeďuje na naději ve vzkříšení. Jenže „vzkříšení k životu budou jen ti, kdo konali dobro. Kdo páchali zlo, budou vzkříšení k odsouzení.“

Mnozí lidé dnešní doby, křesťany nevyjímaje, se obtížili velkým a přetěžkým hříchem: tímto hříchem je zlehčování hříchu. I lidé „nábožensky založení“ podléhají této mentalitě a přiklánějí se k všeobecnému názoru, jako by závažnost hříchu nebyla objektivní skutečnost, ale výsledek nějakého plebiscitu, obecného souhlasu, o kterém je možno podle okolností lícitovat, takže tento lidský úsudek o závažnosti hříchu musí nakonec vzít v úvahu i Bůh.

O míře hříšnosti a tíži lidských skutků však nerozhodují lidské konvence ani nějaká pomyslná dohoda s Bohem. Zlo lidského jednání je dáno samou povahou skutku, tedy mírou, v jaké sám o sobě i ve svých důsledcích objektivně porušuje věčný Boží řád, vložený od samého počátku do všeho stvoření a do naší přirozenosti a navíc výslovně a konkrétně definovaný v Božím zjevení. Dlouho před tím, než Hospodin předal Mojžíšovi Desatero, již uložil Abrahámovi, aby on i jeho potomci jednali „podle spravedlnosti a práva“. Svéřil např. tomuto svému miláčkovvi, že „křik ze Sodomy a Gomory je velký a hřích těžký“, a to bez ohledu na to, že Sodomští své svědomí zřejmě již zcela otupili. Když čteme o jejich počinání, nevypadá to na to, že by si dělali se svým hříchem nějaké starosti, když chtěli mermomocí využít nové příležitosti k nezřízenosti a podle svého návyku pokládali za samozřejmost, ne-li dokonce za své právo zneužít i příchodí

cizince ke svému hříšnému potěšení. Z jejich města, jak víme, zbyla solná spoušť na břehu Mrtvého moře.

Jak nás poučuje nová učitelka církve svatá Hildegarda z Bingen (str. 11), ďábel vyvíjí velké úsilí, aby nám hřích co nejvíce „zprístupnil“, aby odstranil všechny přirozené a nadpřirozené zábrany a výstrahy, aby zcela přeškolil naše svědomí a zbavil nás všech výčitek. Všechna tato zamaskovaná zloba, všechny umlčené výčitky však vystoupí s tím větší neúprosnou realitou v oné rozhodující chvíli, které říkáme nevyhnutelný „osobní soud“.

Jak to dosvědčuje zkušenost těch, kteří se ocitli za prahem smrti, jejich „soud“ nespočíval ve výčtu vin, který přednesl nějaký žalobce, ale ve skutečnosti, že náhle spatřili sami sebe a celý svůj život v celé jeho nahotě, takže dokázali rozpoznat u všech svých skutků s největší podrobností jejich skutečnou mravní hodnotu a také všechny důsledky, které po sobě zanechaly. Před tváří Boha nekonečně čistého a svatého nabývají všechny viny i ony zdánlivé „maličkosti“ své

Na slovíčko

pravé podoby a skutečné hodnoty. Běda tomu, u koho tento pohled do nesmlouvavého zrcadla pravdy vyprovokuje po celý život živenou pýchu, vzdor a nenávisť k Bohu. Pak nemůže následovat nic jiného než neodvratný pád do propasti, odkud není úniku. Blažený je ten, u koho naopak bolestné sebepoznání vyústí do palčivé lítosti: jak jsem mohl Otce tak dobrého a milujícího zarmucovat tolika nedobrymi skutky? Taková duše pak nemá větší touhy, než „spálit“ co nejdříve všechno, co by ji hyzdilo, kdyby měla takto stanout před Boží vznešeností a před neposkvrněnou krásou všech svatých.

Pevně věříme s Matkou Církví, že těmto duším můžeme být v jejich úsilí o definitivní očištění velmi nápomocni. Činíme tak ponejvíce modlitbou, obětmi, ale tím nejsou naše možnosti a povinnosti vyčerpány. Chceme-li opravdu pomoci našim drahým zemřelým, musíme pomyslet i na sebe. Mezi všemi dušemi, kterým pomáháme dosáhnout konečného osvobození, jsou také duše, které trpí, protože jsme jim za jejich života přitížili nejrůznější formou pohoršení: dopomohli

jsme jim ke zlému svým slovem, skutkem, příkladem, spoluprací, příležitostí, zanedbáním povinné duchovní péče, mlčením v rozhodující situaci... Kdo jiný by měl cítit povinnost pomáhat jim nyní obzvláště intenzivně, a to nejen obvyklými prostředky jednou za rok, ale trvale všemi skutky, které jsou opakem oněch nejrůznějších pohoršení a které nyní prokazujeme, komu jen můžeme, především jejich drahým pozůstalým.

Ale mohlo dojít také k opačné situaci. Zvláštní vztah máme také vůči těm, kteří se dnes v bolestech očišťují také proto, že za života byli pro nás zdrojem nejrůznějšího druhu pohoršení. Oni ve svém sebepoznávajícím odsouzení uviděli jasně a nadále vidí všechny přitěžující okolnosti a důsledky svého jednání či zanedbání, duchovní škody či bolesti, které nám žijícím tak či onak způsobili. Proto čekají jako na veliké ulehčení na naše naprosté a upřímné odpuštění, ale i na naši horlivou a důslednou nápravu všeho nedobrého.

Ríká se „o mrtvých jen dobře“, ale nedá se říct, že by se ony nedobré stránky lidské památky lehce vytrácely z paměti. Také úsilím o opravdu světlou památku našich bližních jim můžeme ulehčovat v jejich očišťovacím stavu. Naše citlivá láska nám napoví, jak překonávat všechno negativní, i když se to netýká osobně nás. Čím více je těch, kteří zesnulého upřímně milují, tím větší úlevy se mu dostává v jeho stavu, který je i v utrpení šťastný právě proto, že láska z něho nemůže být už nikdy vyloučena.

„Když člověk zemře, už sám pro sebe nemůže nic udělat. Čas aktivního osvědčování se je u konce. Avšak my můžeme udělat něco pro zemřelý v očištění. Naše láska sahá až tam. Postem, modlitbou, konáním dobra, ale především slavením eucharistie můžeme zemřelým vyprosit milost.“ (Youcat 160)

-Iš-

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA LISTOPAD 2012

Všeobecný: Aby biskupové, kněží a všichni služebníci evangelia odvážně svědčili o věrnosti ukřižovanému a vzkříšenému Pánu.

Misijní: Aby církev putující na zemi zářila jako světlo národům.

Úmysl našich biskupů: Za apoštolskou horlivost při hlásání evangelia v současné společnosti.

Pondělí 29. 10. 2012: 6:05 Octava dies (691. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Lidé, kteří milují život **7:00** Poselství svatých: Svatý Josef **7:10** Jak potkávat svět **8:30** Pasekářská pouť 2012 **8:40** Post Scriptum s P. Kamilem Obrem **8:55** Terra Santa News (39. díl): 24. 10. 2012 **9:15** Oklamáný učedník **9:25** Tajemství mokrého ticha **10:05** Na La Salette s Boženou Rajnušovou **10:30** BET LECEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatarďová – francouzská velvyslankyně **10:45** Přejeme si ... **11:00** NOEkreace (154. díl) **11:10** Noeland (58. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Balaam **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert Církevní konzervatoře Opava [P] **13:25** Octava dies (691. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **13:55** Krůček po krůčku **14:20** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **14:50** Noční univerzita: Chození ve víře – P. Aleš Opatrný **15:35** Rodina je ... **16:10** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **17:00** NOEparáda (188. díl) [L] **17:45** S Bohem podél Rio Maraňon **18:10** To pravé srdce Evropy **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Poslední večere [P] **18:40** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **19:00** Mikroregion Východní Slovácko **19:10** Ars Vaticana (21. díl) **19:20** Dopis z Indie **19:40** Přejeme si ... **20:00** Odvaha v tichosti **21:05** Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku **21:45** P. Daniel Ange – Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) **22:40** Na koberečku **22:50** NOEkreace (154. díl) **23:00** Octava dies (691. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:35** Kulatý stůl: Moravsko-slezská křesťanská akademie **1:05** Poslech Radia Proglas [P].

Úterý 30. 10. 2012: 6:05 Marie byla Židovka **6:35** Oko bez světla se nepotěší **7:50** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch **8:40** Zambie: Oratoř, naděje pro mladá **8:55** Brána poutníků: Oratorium Jiřího Pavlice **10:05** Octava dies (691. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** P. Daniel Ange – Osobní vzpomínky na Jana Pavla II. (2. část) **11:30** Budu pomáhat: Sociálně-terapeutická dílna Jinan **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Poslední večere **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (27. díl): Dechovka **12:35** Ars Vaticana (21. díl) **12:45** Krůček po krůčku

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku **Prof. ThDr. Václava Wolfa KONCIL A KONCILY**, která se bude konat **v úterý 6. listopadu 2012 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Srdečně zveme na **SVATOMARTINSKÝ PODVĚČER** pro děti, mládež, dospělé i kmety **v Římově „Pod lipami“** před kostelem Ducha Svatého **v neděli 11. listopadu 2012 v 17 hodin**. Děti, vezměte s sebou živé světlo (lucerničku, lampioneček)

Před padesáti lety zemřel 25. října 1962 katecheta P. Jan Pouč (*20. 10. 1874). Od roku 1902 do roku 1932 působil na dívčí měšťanské škole v Kojetíně, kde také žil a je pochován. Zabýval se dlouhá léta biblíkou a obecnou chronologií. Využil výsledků gregoriánské reformy, které bývaly uváděny v breviáři i tehdejší Misálu. Vypracoval četné tabulky o srovnání roků lunárních a solárních v letopočtech babylonském, staro- i novožidovském, seleukovském i řeckém. Svými výpočty přišel také k závěru, že i některá místa v překladech Flaviových „Starozitností“ musela být proti originálu porušena. Různé sporné časové údaje zvláště v poznámkách Hejčlova překladu Bible a obviňování původce křesťanského letopočtu Dionysia, že prý špatně vypočetl náš letopočet, přiměly P. Pouče k sepsání svých poznatků. O Ježíši Kristu zjistil, že se skutečně narodil 25. prosince r. 1 před n. l. a ukřižován byl 3. dubna r. 33 n. l. – náš letopočet začíná správně 1. rokem po Ježíšově narození. **Kniha P. Pouče „Náš letopočet“ lze zakoupit v Matici cyrilometodějské s.r.o. za 140 Kč. Kniha je brožovaná, má 88 stran, formát A4.**

13:10 Bol som mimo **14:15** Poselství svatých: Svatý Josef **14:25** Kulatý stůl: Moravsko-slezská křesťanská akademie **16:00** Přejeme si ... **16:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **16:40** Hudební magazín Mezi pražci **17:20** Dáblova bible **17:40** BET LECEM – vnitřní domov (20. díl): Marie Chatarďová – francouzská velvyslankyně **17:55** Noeland (58. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení [P] **18:35** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **19:10** NOEkreace (154. díl) **19:20** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **19:40** Zpravodajské Noeviny (434. díl): 30. 10. 2012 [P] **20:00** Misijní magazín (3. díl): Misie a dobrovolníci **20:55** Terra Santa News (39. díl): 24. 10. 2012 **21:15** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (63. díl) **22:30** Zpravodajské Noeviny (434. díl): 30. 10. 2012 **22:45** Post Scriptum s P. Kamilem Obrem **23:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2011, 2. díl **23:50** Přejeme si ... **0:10** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas [P].

Středa 31. 10. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny (434. díl): 30. 10. 2012 **6:20** Noční univerzita: Chození ve víře – P. Aleš Opatrný **7:00** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **8:00** NOEkreace (154. díl) **8:10** Outdoor Films (9. díl) **9:45** Ars Vaticana (21. díl) **9:55** Johann Sebastian Bach: Člověk, který dal hudbě dýchát **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Odvaha v tichosti **13:10** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **13:35** Post Scriptum s P. Kamilem Obrem **13:50** U NÁS aneb od cimbalu o lidové kultuře (63. díl) **15:00** To pravé srdce Evropy **15:15** Lidé, kteří milují život **15:40** Zpravodajské Noeviny (434. díl): 30. 10. 2012 **16:00** Vyznání **16:10** Drslavice **16:20** NOEparáda (188. díl) **17:00** GOODwillBOY VIII. (2. díl) [P] **17:30** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **18:00** Octava dies (691. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého [P] **18:40** Sedmihlásky **18:45** Na koberečku **18:55** Patagonie: Misionářský sen **19:10** Mikroregion Východní Slovácko **19:20** Terra Santa News (40. díl): 31. 10. 2012 [P] **19:40** Přejeme si ... [P] **20:00** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **20:20** Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židů v Čechách [P] **22:00** Svět zaniklých technologií **22:30** NOEkreace (154. díl) **22:40** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **23:10** Příroda a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **23:45** Brána poutníků: Oratorium Jiřího Pavlice **0:50** Poslech Radia Proglas [P].

Čtvrtek 1. 11. 2012: 6:05 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **6:25** Oklamáný učedník **6:35** Hradčovice **6:50** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **7:10** Platinové písničky (27. díl): Dechovka **7:40** Krůček po krůčku **8:05** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **8:30** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **8:50** Misijní magazín (3. díl): Misie a dobrovolníci **9:45** Přejeme si ... **10:05** Kulatý stůl: Moravsko-slezská křesťanská akademie **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace o slavnosti Všech svatých [L] **12:55** Brána poutníků: Oratorium Jiřího Pavlice **14:05** Terra Santa News (40. díl): 31. 10. 2012 **14:25** Outdoor Films (9. díl) **16:00** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **16:35** Přejeme si ... **16:50** Tajemství mokrého ticha **17:25** Poselství svatých: Svatý Josef **17:35** Ars Vaticana (22. díl) **17:45** NOEkreace (154. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená [P] **18:40** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch **19:30** Budu pomáhat: Raná péče Eda [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (435. díl): 1. 11. 2012 [P] **20:00** Jak potkávat svět [P] **21:20** Putování po evropských kláštích: Premonstrátský klášter v Grimbergen, Belgie **21:55** Zpravodajské Noeviny (435. díl): 1. 11. 2012 **21:20** Post Scriptum s Mons. Josefem Hrdličkou [P] **22:35** Octava dies (691. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:05** NOEparáda (188. díl) **23:50** Zambie: Oratoř, naděje pro mladá **0:05** Zpravodajské Noeviny (435. díl): 1. 11. 2012 **0:20** GOODwillBOY VIII. (2. díl) **0:50** Marie byla Židovka **1:20** Poslech Radia Proglas [P].

Pátek 2. 11. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny (435. díl): 1. 11. 2012 **6:20** NOEkreace (154. díl) **6:30** NOEparáda (188. díl) **7:10** To pravé srdce Evropy **7:25** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2011, 2. díl **8:10** Příroda

a Natura 2000 (14. díl): Ptačí oblast Beskydy, EVL Niva Morávky **8:40** Na koberečku **8:50** Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židů v Čechách **10:00** Jaroslav Sucháček **10:10** Odvaha v tichosti **11:15** Katedrála svatého Václava v Olomouci **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si ... **12:20** Misijní magazín (3. díl): Misie a dobrovolníci **13:15** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **13:40** Koncert Církevní konzervatoře Opava **14:55** Ars Vaticana (22. díl) **15:05** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **15:25** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **15:45** Zpravodajské Noeviny (435. díl): 1. 11. 2012 **16:05** Dáblova bible **16:25** Slovácké slavnosti vína aneb Na jarmark od Hradišťa **16:45** Cvrlikáni: Monty **17:55** Noeland (58. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Samson [P] **18:35** GOODwillBOY VIII. (2. díl) **19:05** Putování po evropských kláštích: Premonstrátský klášter v Grimbergen, Belgie **19:40** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **20:00** Noemova pošta: listopad [L] **21:30** To pravé srdce Evropy **21:50** Strážci beskydských řem **22:20** Přejeme si ... **22:35** Cesta k andělům (59. díl): Roman Joch **23:25** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **0:05** Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě **0:20** Poselství svatých: Svatý Josef **0:30** Terra Santa News (40. díl): 31. 10. 2012 **0:50** Poslech Radia Proglas [P].

Sobota 3. 11. 2012: 6:05 Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **6:20** Post Scriptum s Mons. Josefem Hrdličkou **6:40** Svědek naděje (1. díl): Svatý Kopeček **7:15** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **7:35** Marie byla Židovka **8:05** 15 let Diecézní charity ostravsko-opavské **8:15** Zambie: Oratoř, naděje pro mladá **8:30** Noeland (58. díl) **9:00** Sedmihlásky **9:05** Dávní hrdinové: Vysvobození z katakomb **9:35** NOEparáda (188. díl) **10:15** GOODwillBOY VIII. (2. díl) **10:45** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (7. díl): Modlitba růžence, 1. část [P] **11:30** Mše svatá z Vatikánských baziliky za zeměle kardinály a biskupy [L] **12:45** Zpravodajské Noeviny (435. díl): 1. 11. 2012 **13:00** Přejeme si ... **13:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **13:45** Jak potkávat svět **15:05** Dáblova bible **15:25** Platinové písničky (27. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News (40. díl): 31. 10. 2012 **16:20** Misijní magazín (3. díl): Misie a dobrovolníci **17:15** Podmořské útesy St. Johns reefs **17:30** Lidé, kteří milují život **18:00** Příroda a Natura 2000 (15. díl): Horská a podhorská oblasti **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Samson **18:35** Mexico pohledem dobrovolníka **19:10** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:45** NOEkreace (154. díl) **20:00** Hlubinami vesmíru: s dr. Tomášem Gráfem [P] **20:45** S Bohem podél Rio Maraňon **21:05** Poselství svatých: Svatý Petr **21:15** Pro víta mudi (7. díl): Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. **22:00** Kříž svatého Františka **22:30** Krůček po krůčku **22:55** Budu pomáhat: Raná péče Eda **23:00** Noční univerzita: Chození ve víře – P. Aleš Opatrný **23:45** Koncert Církevní konzervatoře Opava **1:00** Poslech Radia Proglas [P].

Neděle 4. 11. 2012: 6:15 Bol som mimo **7:20** Krasová pokladnice Emine Bojir Chasar Nižnij **7:40** Lidé, kteří milují život **8:05** Jak potkávat svět **9:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: IJELY – Misijní stanice na náhorních rovinách **10:00** Dáblova bible **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Ústí nad Orlicí [L] **11:35** Na koberečku **11:45** Ars Vaticana (22. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (28. díl): Dechovka **13:45** Pro víta mudi (7. díl): Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. **14:25** Budu pomáhat: Raná péče Eda **14:35** Václav Vokolek – Kořeny antisemitismu a Židů v Čechách **15:40** Obec Cífer **16:30** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pall [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Noeland (59. díl) [P] **17:30** GOODwillBOY VIII. (2. díl) **18:00** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (7. díl): Modlitba růžence, 1. část **18:50** Léta letí k andělům (50. díl): František Koutný **19:10** NOEkreace (155. díl) [P] **19:25** Odkaz předků (3. díl): Ročov **19:40** Přejeme si ... [P] **20:00** Octava dies (692. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Má vlast: Koncert z kostela sv. Václava v Ostravě [P] **21:45** Misijní magazín (3. díl): Misie a dobrovolníci **22:40** Vyznání **22:50** Hudební magazín Mezi pražci **23:30** Ars Vaticana (22. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Poslech Radia Proglas [P].

„ŠKOLA BOŽÍ LÁSKY“

Římskokatolická farnost Zašová Vás srdečně zve na program „Škola Boží Lásky“ s **P. Montfortem Okaa** z Nigérie ze společenství Dvou Srdcí Lásky.

Čtvrtek 1. 11. 2012:

00.00 Mše sv. z vigílie
slavnosti Všechny svatých
12.00 Anděl Páně
15.00 Svatá hodina

Pátek 2. 11. 2012:

00.00 Mše sv. ze Vzpomínky na všechny věrné zemřelé
12.00 Anděl Páně
15.00 Svatá hodina

Všechna setkání se uskuteční v kostele **Navštívení Panny Marie v Zašové**. Překlad z angličtiny zajištěn. Není možnost přenocování. Možnost změny a rozšíření programu – sledujte web farnosti. Od 3. do 8. 11. 2012 pak povede P. Montfort exercicie v Koclířově u Svitav.

Mariánské poutní místo Zašová, Zašová č. 44, PSČ 756 51, tel. +420 571 634 056, +420 603 805 223, e-mail: fazasova@ado.cz, web: www.zasova.net

EXERCICIE V ČESKÉM TĚŠINĚ

Čt 22. 11. – ne 25. 11. duchovní obnova – 4. týden: Kristus Král, náš Zmrtvýchvstalý Pán, IV. týden DC (P. L. Árvai SJ)
• **čt 6. 12. – ne 9. 12.** DC – I. týden: „Poznat hloubku vlastního hříchu a velikost Božího milosrdenství.“ (P. F. Lízna SJ) • **čt 13. 12. – ne 16. 12.** adventní duchovní obnova pro všechny – Rorate coeli desuper – Rosu dejte, nebasa, shůry... (P. L. Árvai SJ).

Kontakt: Exerciční dům Tovaryšstva Ježíšova, Masarykovy sady 24, 737 01 Český Těšín • telefon: 558 761 429, mobil: 737 930 713, mobil (P. Ladislav Árvai SJ): 734 796 662 • web: www.exercicie.cz nebo www.farnost-tesin.cz.

VERITÉ

Konviktská 16, 110 00 Praha 1

POUŤ „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ V ROCE 2013

Po úspěšných pouťích „NETRADIČNĚ DO SVATÉ ZEMĚ“ vyhláší Centrum VERITÉ další pouť: **13. až 24. března 2013** (Příhlásky nezávazně ihned, závazně do 15. 11. 2012).

Podrobný plán poutě je na internetu (www.verite.cz, sekce Cestovní agentura, Poutě do Izraele). Bude navštíveno 51 biblických míst v Izraeli a Jordánsku; z toho 25 míst převážně neznámých i organizátorům tradičních poutí a několik míst nově objevených. Na každém místě budou sděleny stručné historické informace a důvody pro pravost místa. Pro zvýšení duchovního účinku jsou na 32 místech uvedeny meditační zvukové nahrávky o příslušné události. Na některých místech je používána speciální vysílačka a rádia.

Cena této 12denní pouti, včetně všech doplнкů a plně penze je **19.800 Kč + 290 € + 40 €** (vízum), přičemž zájezd má vyšší hodnotu (36 000 Kč).

UNIKÁTNÍ POUŤ NA KYPR A DO TURECKA V ROCE 2013

Centrum VERITÉ vyhláší dále unikátní pouť na Kypr a do Turecka od **7. do 15. května 2013**. Celková cena pouti je **19.800 Kč + 270 €**. Příhlásky nezávazně ihned, závazně do 30. 11. 2012. Náplň pouti je na internetu www.verite.cz, sekce Cestovní agentura.

Program a přihlášky pošleme poštou nebo e-mailem. Adresa: Centrum VERITÉ, Konviktská 16, 110 00 Praha 1. E-mail: cestovka@verite.cz. Dotazy: 222 324 617.

Do 24. listopadu 2012 jsou v ambitu **rumburské Lorety** vystavena liturgická roucha z depozitáře Lorety – ornáty, pluviály, štoly, manipuly... Návštěvníci se mohou ponořit do světa precizní ruční práce, bohatých výšivek i netradičních použitých materiálů, např. ozdob vytvořených z knoflíků. Bohoslužebná roucha jsou v křížové chodbě Lorety k vidění **v úterý až sobotu v říjnu od 10.00 do 17.00 hod., v listopadu od 9.00 do 16.00 hod.** Výstavu **HISTORICKÉ ORNÁTY II** pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk. Vstupné je 30 a 15 Kč. Další informace na www.rumburk.farnost.cz.

Sdružení A. B. Tomanové srdečně zve na mši svatou sobožnosť u hrobu naší stigmatizované trpitelky **v sobotu 10. 11. 2012 v 10.00 hodin v Klášterci nad Orlicí.**

Liturgická čtení

Neděle 28. 10. – 30. neděle v mezidobí

1. čt.: Jer 31,7–9
Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
Odp.: 3 (*Velkou věc s námi udělal Hospodin, naplnila nás radost.*)
2. čt.: Žid 5,1–6
Ev.: Mk 10,46–52
Slovo na den: *Začal vidět a šel tou cestou.*

nebo: slavnost Výročí posvěcení kostela

1. čt.: 1 Král 8,22–23.27–30
Ž 84(83),3.4.5+10.11
Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibytke, Hospodine zástupčí!*)
2. čt.: 1 Kor 3,9c–11.16–17
Ev.: Mt 16,13–19
nebo jiná čtení z Lekcionáře V
Slovo na den: *To ti nezjevilo tělo a krev.*

Pondělí 29. 10. – ferie

(v brněnské diecézi: památka bl. Marie Restituty Kafkaové)
1. čt.: Ef 4,32–5.8
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: srov. Ef 5,1 (*Napodobujte Boha jako jeho milované děti.*)
Ev.: Lk 13,10–17
Slovo na den: *Neodvažuje každý z vás v sobotu svého býka nebo osla od žlabu?*

Úterý 30. 10. – ferie

(v královéhradecké diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Ef 5,21–33
Ž 128(127),1–2.3.4–5
Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)
Ev.: Lk 13,18–21
Slovo na den: *Zrnko, které člověk vzal a zasel.*

Středa 31. 10. – nez. pam. sv. Wolfganga

1. čt.: Ef 6,1–9
Ž 145(144),10–11.12–13ab.13cd–14
Odp.: 13c (*Věrný je Hospodin ve všech svých slibech.*)
Ev.: Lk 13,22–30
Slovo na den: *Těsnými dveřmi.*

Čtvrtek 1. 11. – slavnost Všechny svatých

1. čt.: Zj 7,2–4.9–14
Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6
Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
2. čt.: 1 Jan 3,1–3
Ev.: Mt 5,1–12a
Slovo na den: *Tvářci pokoje.*

Pátek 2. 11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

1. čt.: 2 Mak 12,43–46
Ž 103(102),8+10.13–14.15–16.17–18
Odp.: Ž 37(36),39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
2. čt.: Řim 5,5–11
Ev.: Mt 5,1–12a
nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/2
Slovo na den: *Máte v nebi velkou odměnu.*

Sobota 3. 11. – nez. pam. sv. Martina de Porres nebo sobotní pam. P. Marie

1. čt.: Flp 1,18b–26
Ž 42(41),2.3.5bcd
Odp.: 3a (*Má duše žízni po živém Bohu.*)
Ev.: Lk 14,1.7–11
Slovo na den: *Uvolni mu místo!*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. ŘÍJNA – 3. LISTOPADU 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 10.		PO 29. 10.		ÚT 30. 10.		ST 31. 10.		ČT 1. 11.		PÁ 2. 11.		SO 3. 11.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	1573	1777	1785	2007	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	1573	1777	1582	1786	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	1574	1778	1786	2008	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	1786	2008	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	1574	1778	1789	2011	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	723	815	939	1050	953	1066	1569	1772	1575	1779	1789	2012	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	1575	1779	1790	2012	1655	1886		
Závěrečná modlitba	723	816	939	1050	954	1067	1569	1772	1575	1780	1582	1787	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	1264	1402	1792	2014	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	1576	1780	1792	2014	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	1265	1403	1792	2015	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	1576	1780	1795	2017	1021	1141		
Závěrečná modlitba	723	816	943	1054	957	1071	973	1088	1575	1780	1582	1787	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 27. 10.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	1577	1781	1577	1781	1583	1787	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	1570	1773	1578	1782	1796	2019	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	1570	1773	1578	1782	1797	2019	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	1572	1776	1580	1784	1798	2021	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	722	815	723	816	948	1060	962	1076	1572	1776	1580	1785	1799	2021	723	816
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	1572	1776	1580	1785	1799	2021	1028	1147
Záv. modlitba	723	816	723	816	948	1061	963	1077	1575	1780	1575	1780	1582	1787	724	817
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

MŮJ BRATR PAPEŽ

Georg Ratzinger • Rozhovor s Michaelem Hessemannem • Z němčiny přeložil Vladimír Petkevič

Knižní rozhovor, který poskytl Georg Ratzinger, bratr papeže Benedikta XVI., novináři Michaelu Hessemannovi. Georg poutavě vypráví o úzkém přátelství, které pojí oba muže už více než 80 let. Rozhovor vznikl u příležitosti 60. výročí vysvěcení obou bratrů na kněze a zahrnuje i velmi neotřelý pohled na jmenování Josepha Ratzingera papežem.

Portál, s. r. o. • Váz., přebal, A5, 278 stran + 8 stran barevné obrazové přílohy, 379 Kč

ní hesla jsou věnována významným školám spirituality. Slovník křesťanských mystiků je rozsáhlým výběrem (celkem 252 hesel) z italské předlohy, na jejímž vzniku se podílel mezinárodní tým odborníků, mezi jinými i kardinál Tomáš Špidlík. Přínosem českého vydání jsou jak bohaté odkazy na české překlady děl mystiků, tak vlastní úvod do celé problematiky.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., přebal, A5, 768 stran, 690 Kč*

ODSTUP, SATANE!

Georges Huber • Z francouzštiny přeložil Libor Holý

Sám Ježíš Kristus označil několikrát ďábla za „vládce tohoto světa“, což svědčí o tom, jak velkou moc nad lidmi satan má. Georges Huber se ve své knize o démonologii snaží postihnout ďáblovo působení na člověka v konkrétních životních situacích a odhalit znamení prozrazující přítomnost Zlého, jehož největší prohnaností je přesvědčit člověka o tom, že vůbec neexistuje. Čtenáři mají možnost poznat, že popírání ďáblovy existence by se mohlo stát osudným omylem. A naopak ti, kteří jsou obětmi úzkostného strachu ze zlých duchů, najdou v knize osvobozující světlo. Pro každého se tak může kniha stát obohacením jeho víry a utvrzením, že Kristus, dnes stejně jako kdysi, může se svrchovanou autoritou přikázat: „Odstup, satane!“

*Karmelitánské nakladatelství
Druhé vydání, v KNA první
Brož., 137x195 mm, 104 stran, 149 Kč*

SLOVNÍK KŘESŤANSKÝCH MYSTIKŮ

Luigi Borriello, Edmondo Caruana, Maria Rosaria Del Genio, Nicol Suffi (eds.) • Z italských přeložil Ctirad Václav Pospíšil • Úvod Vojtěch Kohut • Editor a redaktor českého vydání Pavel Mareš

Slovník je rozsáhlou a ucelenou encyklopedií osobností křesťanské spirituality a mystiky. Zachyceno je tu nejen zrození křesťanské mystiky v biblické a patristické epoše, středověké a raně novověké vrcholy západní mystiky, ale také pozoruhodné osudy a učení osobností posledních dvou staletí. Kromě klasiků západní mystiky si slovník všimá i velkých postav křesťanského Východu a několika velkých teologů, kteří mystické projevy i zkušenosti studovali, popsali a zpřístupnili druhým. Zvlášt-

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzertní týdeník Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.